

Naša država za ženske (in še zlasti matere) ne naredi dovolj

Marec je s kar dvema praznikoma, ki sta posvečena ženskam, dobra priložnost za razmislek o tem, kakšen je danes položaj žensk v naši družbi in kako bi ga lahko izboljšali. S tem, da ženske v družbi še vedno nimajo mesta, ki jim pripada, se verjetno strinjamo vsi, toda kako bi se tega problema lahko najbolj učinkovito lotili?

Gradivo za
aprilsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5. aprila
2006.

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in
odgovorni urednik:
Zoran Jereb

Tehnično urejanje in tisk:
GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob,
1230 Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje
(razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada:
1.500 izvodov

Elektronski naslov:
zoran.jereb@siol.net

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

To je težko reči, ker so ženske pri nas zastopane tako rekoč na vseh področjih življenja - doma, v javnem življenju in še zlasti na delovnih mestih. Za domačimi zidovi se dogajajo številne družinske drame, ki le redko pridejo na dan, če pa že, je to šele tedaj, ko so posledice zelo hude in težko rešljive. Pogost vzrok za probleme je v slovenskih družinah alkoholizem (pogosto tudi skupaj s fizičnim nasiljem), do katerega smo postali že kar preveč tolerantni, materam z otroki pa še vedno nismo zagotovili dovolj pribežališč za umik od alkoholikov in/ali nasilnežev. Še posebej žalostno je to, da se matere za odhod od doma pogosto ne odločijo tudi zaradi tega, ker nimajo kam in ker same ne morejo preživljati svojih otrok.

Tu se začinja (socialna) vloga države in našo državo bi težko imenovali za prijazno do žensk. Od ministrov za delo, družino in socialne zadeve že vse od nastanka države poslušamo, kolikšnega pomena je pri nas družina, čeprav nam po drugi strani še vedno primanjkuje nekaj deset tisoč stanovanj, saj stanovanjska gradnja ne dohaja potreb. Tistih nekaj stanovanj, ki se jih na leto le zgradi, se pa prodaja po takšnih cenah, da si jih par s poštenim delom niti v dveh življenjih ne more kupiti. Naslednji problem naše družinske politike so preživnine, za katere si mnogo mater samohranilk že leta neuspešno prizadeva, saj neodgovornim očetom svojih otrok niti s pomočjo države ne morejo izpuliti tistih nekaj fičnikov na mesec, ker ti »gospodje« uradno nimajo dohodkov, čeprav se naokoli prevažajo v prestižnih avtomobilih. Daleč najslabše pa so razmere na področju zaposlovanja, kjer ni problem samo to, da so ženske za enako delo slabše plačane in da se na delovnem mestu težje uveljavijo kot moški. Pri delu se soočajo še z vrsto drugih težav - od tega, da mnogi delodajalci mlade ženske zaposlujejo samo pod pogojem, če se odrečejo rojevanju otrok. To pa je, glede na naše demografske trende, pravzaprav zločin nad narodom, in bi ga morali najostreje sankcionirati, če seveda ne želimo izumreti. Pravzaprav se zdi, da so matere za državo dobrodošle samo kot potrošnice izdelkov za svoje otroke, saj je vse, kar potrebuje za otroka (od plenice naprej) obdavčeno z enako visokim davkom kot cigarete, alkohol ali jahte.

V svetu ženske že izpodrivajo moške
In če se sedaj vrnem k vprašanju iz uvoda: kako izboljšati položaj žensk v družbi?

Preprosto tako, da jih vključimo na vsa področja življenja. To je dobro iz vsaj dveh razlogov: prvič zato, ker se javnost navadi, da lahko ženska podjetje, ministristvo ali državo vodi vsaj tako uspešno kot moški, drugič pa zato, ker se ženski način vodenja vse bolj uveljavlja tudi v svetu. Mnoge države so to že spoznale, tako so na Finskem, ki je že nekaj let najbolj konkurenčna država na svetu, pred nedavnim za predsednico države že drugič izvolili **Tarjo Halonen**, v Nemčiji je v tekmi za kanclerski položaj **Angela Merkel** premagala Gerharda Schröderja, da bo ironija še večja, pa so celo v Čilu za predsednico izvolili **Michelle Bachelet**, v Liberiji pa **Ellen Johnson - Sirleaf**. Izmed vseh štirih bo imela ravno Johnsonova najtežje delo, saj bo morala državo tako rekoč ponovno postaviti na noge, saj so jo v dolgoletnih vojnah prepotentni dedci porušili praktično do temeljev.

Zato ni dvoma, da ne bi mogla ena sposobna ženska tudi pri nas poskrbeti, da bi bila naša država družini, otrokom in ženskam malo bolj prijazna in s tem tudi malo bolj »socialna«, s čimer se nenazadnje hvali celo v ustavi.

Ob tej priložnosti vsem Trzinkam želim prijetno praznovanje materinskega dne in da bi si v letošnjem letu uspele vsaj malo izboljšati svoj položaj doma, v javnem življenju in na delovnih mestih!

Pa lepo se imejte v tej beli pomladi!

Zoran Jereb,
glavni in odgovorni urednik

Za to, da vam v branje priporočim katerega izmed člankov, se sicer ne odločam pogosto, vseeno pa bom tokrat to napravil. Priporočam, da si v Odsevu preberete vsaj članek **Toneta Ipavca** z naslovom **Edinost, sreča, sprava...** in tista dva, ki sta posvečena tokratni osrednji temi - okrogli mizi trzinske civilne zaščite.

Vse pisce pisem bralcev pa odslej prosim, da dolžino svojih pisem omejijo na največ 3.000 znakov (s presledki vred). Če ne veste, kako se dolžina članka preveri, me - prosim, pokličite!

**Ž
U
P
A
N
O
V**

KOTIČEK

V teh dneh, ko se vsaj nekateri v Trzinu ukvarjajo samo še z vprašanjem, kako očrtniti trenutnega župana, da bi izpodbili morebitno zaupanje vanj, sem dobil pismo občanke, ki ji je ob vsem tem nekoliko nerodno; hkrati pa me opozarja na to, da je treba nadaljevati z reševanjem še vedno odprtih vprašanj in iskati rešitve za probleme, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem življenju. Občanka me opozarja na težave, ki jih imajo ljudje, ki si ne morejo privoščiti zdravljenja pri privatnih zobozdravnikih, v preobremenjenih javnih ambulantah oziroma pri ravno tako obremenjenih zobozdravnikih s koncesijo.

Želja po javni zobozdravstveni ambulanti v Trzinu

Že večkrat v teh letih, odkar obstoja občina Trzin, smo se srečali z željo po zobozdravstveni ambulanti v Trzinu, v okviru zdravstvenega doma Domžale. Ukvarjali smo se celo z mislijo, kako bi lahko tudi za odrasle občane zagotovili delovanje dobro oprem-

ljene zobozdravstvene ambulante v osnovni šoli. Žal smo tudi v tem primeru trčili ob isto težavo kot v primeru ambulante splošne medicine v Trzinu. Hočem povedati, da je težava v tem, da so mesta, ki jih Zdravstvenemu domu Domžale, kar zadeva zdravnike splošne medicine in tudi zobozdravnike, prizna in seveda tudi plačuje Zavod za zdravstveno zavarovanje v sodelovanju z Ministrstvom za zdravje, vsa zasedena; seveda pa ta mesta in ustrezno število zdravnikov in zobozdravnikov v javni mreži, vključno s koncesionarji, že dolgo več ne zahtevajo. Gre za preprosto dejstvo, da zavod in ministrstvo za zdravje ne dopustita potrebnih korekcij v mreži in s tem povečanja števila splošnih zdravnikov in zobozdravnikov na območju zdravstvenega doma Domžale, četudi je nesporno, da se je število prebivalcev na območju nekdanje občine Domžale, za katerega je pristojen domžalski zdravstveni dom, v času od l. 1994 izrazilo povečalo in tako seveda tudi število pacientov. Kot je znano, smo vsaj na področju splošne medicine za zdaj problem rešili tako, da je občina Trzin sama zagotovila izgradnjo in opremo splošne ambulante v Trzinu in že vsa leta financira njeno delovanje, vključno z znatnim delom plače zdravnice zato, da občankam in občanom zagotavlja možnost osnovne oskrbe v Trzinu. Soglašam tudi z željo omenjene občanke, ki mi je poslala pismo, da je treba nadaljevati z iskanjem možnosti, da bi morda na podoben način zagotovili tudi navzočnost zobozdravnika v Trzinu. Še posebej glede na to, da ordinacija de-

jansko v Trzinu že obstoja. Vsekakor bomo skušali storiti, kar bo le mogoče.

Neoliberalni koncept zdravstva

V zvezi s povedanim velja omeniti, da neoliberalni koncept razvoja in tudi razvoja javnih služb in socialne politike nezadržno prodira tudi v naše zdravstvo. Pri tem nikakor ne mislim na same zdravnike, vsaj na veliko večino ne; mislim na politiko zdravstva, ki se že več let osredotoča samo še na ceno posamezne operacije, ceno zdravil in navsezadnje celo na ceno posameznega življenja. Vse bolj pogosto je slišati izjave pristojnih, ki pravijo: za toliko in toliko operacij še imamo denar, ostali bolniki bodo pač morali počakati. Zdravniki imajo svoje norme, koliko minut lahko posvetijo posameznemu pacientu, in če bo šlo tako naprej, bodo kmalu imeli tudi navodila, koliko minut si zasluži posameznik glede na svoj pomen; npr. glede na starost, izobrazbo, delovno storilnost itd. Gre za jezik, ki ljudi označuje kot »človeške vire« in jih meri glede na njihovo koristnost za kapital, v korist katerega delajo v tovarni ali kjerkoli že. Skratka vsi skupaj bomo morali v naslednjih letih temeljito premisliti o smereh razvoja naše in ne le naše družbe, temveč sveta v celoti. Razmišljati pa je vedno potrebno začeti pri sebi in o sebi; v našem primeru pa še posebej na ravni občine, v kateri živimo in si želimo, da bi nam bila čim bolj prijazen dom v širšem pomenu besede.

Tone Peršak

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

Obvezno cepljenje psov

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, Veterinarska inšpekcija območnega urada Ljubljana po uradni dolžnosti in na podlagi 45. člena zakona o veterinarstvu, 207. člena ZUP-a in 18. člena zakona o inšpekcijskem nadzoru izdaja odločbo o izvajanju sistematičnega spremljanja kužnih bolezni in cepljenj živali v letu 2006. Splošno cepljenje psov proti steklini se bo v občini Trzin izvajalo po sledečem razporedu:

v petek, 24. marca 2006:

od 14. do 15.30 ure pri Ivanu Keclju na Mengeški 19,
od 15.45 do 16.30 pa v novem Trzinu pri PD Onger v Ulici Rašiške čete 4

Cepljenje psov za zamudnike je na istih mestih kot v rednem cepljenju, in sicer

v četrtek, 06. aprila 2006,

ob 15. uri in ob 15.30 v novem Trzinu.

S seboj imejte izkaznice o cepljenju psov!

Cepimo vse pse, starejše od štirih mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po odstaviti. Psi, rojeni po 1. januarju 2003, morajo biti označeni z mikročipi v skladu s predpisom, ki ureja označevanje. Posamezno cepljenje poteka v Veterinarskem domu Domžale na Cesti talcev 10 vsak delavnik od 7. do 12. in od 17. do 18. ure ter ob sobotah od 7. do 9. ure.

Stroški cepljenja znašajo 7.800 tolarjev.

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30.**

Za pokopališče v občini nimamo veliko primernih lokacij

V tokratnem pogovoru sva se z županom lotila treh aktualnih tem - pripravi strategije prostorskega razvoja občine Trzin in z njo povezano lokacijo pokopališča, ki trenutno zelo razburja trzinsko javnost, vzrokom za tako zgoden rebalans občinskega proračuna za letošnje leto ter Petrolovega predloga nove metodologije za določanje maloprodajne cene zemeljskega plina tarifnim in upravičenim porabnikom ter predloga pravilnika za določanje tarifnih postavk za dobavljeni zemeljski plin.

Na tokratni seji so trzinski občinski svetniki opravili prvo obravnavo strategije prostorskega razvoja občine Trzin. Se bo ta strategija v čem bistveno razlikovala od dosedanje usmeritve občine k trajnostnemu razvoju oziroma strategije razvoja, ki so jo sprejeli pred enim letom?

Strategija prostorskega razvoja je v bistvu nadaljevanje in nadgradnja lani sprejete strategije trajnostnega razvoja naše občine. S strategijo trajnostnega razvoja smo se zavezali, da poseljenega območja zaenkrat ne bomo več širili, ampak bomo zapolnjevali zgolj praznine v že poseljenem območju. Zahtevam po varovanju okolja pa se prilagajamo tudi s tem, da tudi tisti del gozda na hribu Onger, ki smo ga namerali izkoristiti za rekreacijsko dejavnost, pustimo v obstoječem stanju in vanj ne posegamo. Strategija prostorskega razvoja občine mora seveda upoštevati omejitve, ki jih postavlja država, zato občina pri prostorskem načrtovanju ni povsem samostojna, saj jo pri tem omejuje zakon o urejanju prostora in omejitve, ki so določene v prostorski strategiji države. Ena izmed takih omejitev je na primer strnjevanje gradnje oziroma izogibanje razpršeni gradnji, druga omejitev nam narekuje, da bolj kot doslej pazimo na tip gradnje, tretje omejitve pa nam postavlja zakon o gradnji objektov, ki določa razdalje med objekti, razmerje med novimi objekti in ulicami, nenazadnje pa tudi lociranje objektov, kakršno je denimo pokopališče...

Kaj pa stavbe, kakršna je Avto Aktiva - ali bo po novi strategiji tak objekt še mogoče postaviti v takšno okolje, kot je trzinsko?

Take novogradnje so s strategijo povezane le posredno. Trenutno take novogradnje urejajo prostorsko ureditveni pogoji (tako imenovani PUP) in mi smo prepričani, da ta objekt s PUP ni skladen. V prihodnje pa se bodo takšna vprašanja reševala v okviru prostorskega reda, ki je izvedbeni del strategije prostorskega razvoja občine in ga tu

Župan Anton Pershak

di že pripravljamo. Naš namen je, da v prostorskem redu določimo bolj stroge pogoje za novogradnje in s tem preprečimo podobne anomalije.

Ampak dokončanja izgradnje tega objekta pa to verjetno ne bo moglo več preprečiti?

Ker ministrstvo za okolje, prostor in energijo naši pritožbi ni ugodilo, ima ta objekt veljavno gradbeno dovoljenje in Avto Aktiv lahko gradi navkljub naši pritožbi na upravno sodišče. Glede na prakso v Sloveniji in dejstvo, da bo objekt verjetno zgrajen, še preden bo ta spor dokončno rešen, se bojim, da bo sodišče razsodilo, da zaradi velike gospodarske škode objekta ne bo potrebno odstraniti.

Kaj pa zloglasna povezovalna cesta - kako se pa ta vključuje v strategijo prostorskega razvoja občine?

V strategiji prostorskega razvoja občine bomo - razen že omenjenih gozdnih površin na Ongru - upoštevali doslej sprejete odločitve. V zvezi s povezovalno cesto pa naj še enkrat povem, da zakon o javnih cestah narekuje ločevanje lokalnega prometa in prometa na državnih cestah takega ranga, kot je štiripasovnica mimo Trzina. Povezovalna cesta bo imela status ulice, in smo jo - upam, da občani to razumejo - dolžni zgraditi že zaradi nas samih. Če se namreč zgodi kakšna večja prometna nesreča pri vходу v cono, potem v cono ne morejo niti ti gasilci. Po drugi strani morajo občani po

štiripasovnici tudi do pošte in še bi lahko našteval razloge...

Že sedaj pa je strategija prostorskega razvoja deležna pripomb občanov - še zlasti v tistem delu, ki se nanaša na lokacijo, ki je predvidena za pokopališče. Kako komentirate pripombe na ureditveni načrt za pokopališče oziroma strategijo prostorskega razvoja, ki jih je na občino naslovila skupina občanov?

Mi lokacijo za pokopališče iščemo že kar nekaj let in smo v ta namen že leta 1999 izvedli urbanistično delavnico, na kateri so sodelovale tri skupine strokovnjakov in občani ter skupaj iskali primerne lokacije za pokopališče. Te pa v Trzinu ni lahko najti, saj občina leži na območju z zelo visoko podtalnico. Navedbe občanov v omenjenih pripombah, češ da zakonodaja v zvezi z gradnjo pokopališč ne predpisuje nobenih omejitev, ne držijo. Ena izmed omejitev se namreč nanaša na debelino suhe zemlje, da je dovoljeno zgraditi novo pokopališče. Čeprav smo to na Pajkovem hribčku v preteklosti že preverjali, moramo sedaj debelino suhe zemlje preveriti še enkrat. Naj poudarim, da je v tej pobudi občanov napačno povedano, da ni nobenih predpisov glede gradnje pokopališč. Če bi pokopališče želeli zgraditi na območju Brodiča ali pri plinarni, kot je predlagano, potem bi morali navoziti vsaj kakšne tri metre materiala, poleg tega nam pokopališča ne bo nihče dovolil graditi ta-

ko blizu stanovanjskih hiš. Stara pokopališča so res zgrajena blizu hiš, toda medtem so se pogoji za gradnjo pokopališč močno spremenili. Glede lokacije pri plinarni pa je treba opozoriti, da je tudi tam problem podtalnica, da bi morali pogrebni sprevodi prečkati štiripasovnico in železniško progo, še največji problem pa je v tem, da so tu kmetijska zemljišča prve kategorije in si zelo težko predstavljam, da bi od pristojnega ministrstva dobili dovoljenje za tak poseg na to lokacijo. Kot smo še enkrat preverili, tudi podatek, da je Zavod za varstvo naravne dediščine »svetoval« občin gradnjo pokopališča na zemljišču med Kidričevo ulico in bajerji, ne drži. Poleg tega je znano, da so bajerji prav po strokovni presoji tega zavoda zaščiteni.

Kaj pa velikost pokopališča - slednje je sedaj menda načrtovano zelo velikopotezno?

Ni res, da načrtujemo 30 tisoč kvadratnih metrov veliko pokopališče. Trideset tisoč kvadratnih metrov meri bruto površina, na območju katere bomo nekje zgradili pokopališče, vsekakor pa ne na celotni površini. Tako velikega pokopališča Trzin ne bo potreboval vsaj še sto let. Tudi ureditveni načrt se pripravlja v manjšem obsegu, pa še to po fazah, saj bo na tem pokopališču v prvih letih po deset, petnajst pokopov. Ker so večinoma predvideni žarni pokopi, bodo tudi površine grobov majhne. Poleg tega bi bil župan, ki bi predvidel gradnjo pokopališča na nekajkrat večji površini, kot je

potrebno, najbrž nor; upam, da me vsaj za norega še ne mislijo razglasiti.

Tokrat so svetniki obravnavali že tudi rebalans letošnjega proračuna občine Trzin. Zakaj so že tako zgodaj v letu potrebne spremembe proračuna - rebalansi so bolj običajni za drugo polovico leta?

Leto 2005 smo zaključili z nekaj večjim presežkom, kot smo ga predvidevali ob pripravi proračuna. Razlog za to je po eni strani v tem, da smo realizirali že nekaj časa načrtovano prodajo nekega zemljišča v coni, po drugi strani pa so bili nekaj večji od predvidenih tudi davčni in še nekateri prihodki. Večji davčni prihodki so posledica sprememb v davčni zakonodaji in migracijskih tokov (priselitev in odselitev) v naši občini. Ker imamo za letos v načrtu kar nekaj investicij, smo se odločili, da presežek prerazporedimo na te investicije. Povečali bomo predvsem tri proračunske postavke, in sicer sredstva za nakupe zemljišč, ki so v interesu občine, za posodobitve ulic in za letošnji del investicije v gradnjo doma starejših občanov. Ker pa v naši občini prihodke vselej načrtujemo zelo previdno, sem prepričan, da bomo imeli ob koncu leta spet presežek.

Petrol je občinskemu svetu poslal predlog metodologije za določanje maloprodajne cene zemeljskega plina tarifnim in upravičnim porabnikom ter predlog pravilnika za določanje tarifnih postavk za dobavljeni ze-

meljski plin. Kaj ta dva predloga prinašata uporabnikom zemeljskega plina?

Gre za to, da je država po tem, ko smo mi oddali koncesijo (to je bilo leta 2003), spremenila zakonodajo, in se je Petrol znašel v drugačnem položaju. In tudi občina. Ob tem je treba dodati, da se Skupnost občin Slovenije medtem že pogovarja z vlado, saj se v primeru, da zakonodaja ostane takšna, kot je, lahko zgodi, da bodo morale vse občine temeljito spreminjati pogodbe, ki so jih sklenile s koncesionarji za oskrbo z zemeljskim plinom, ter metodologije za določanje cen. Upam, da bodo pogovori uspešni, saj bodo v nasprotnem primeru koncesijske pogodbe izgubile ves smisel in jih bo treba temeljito spremeniti.

Kaj pa to pomeni za cene oskrbe z zemeljskim plinom - so bodo zneski na položnicah zaradi tega kaj povišali in - če se bodo - kdaj se bo to zgodilo?

Za zdaj to ne pomeni še nič, toda v primeru neuspešnih pogovorov z vlado se lahko zgodi, da bodo dobavitelji zemeljskega plina začeli razlikovati med upravičenimi (velikimi) in fizičnimi (manjšimi) porabniki. Ker država favorizira večje uporabnike, bi bil za te zemeljski plin cenejši, kot za manjše porabnike. Kot že rečeno, se o tem Skupnost občin Slovenije ravnokar pogovarja z vlado. Mi pa bomo seveda koncesijsko pogodbo, če bo treba, spremenili tako, da bomo zavarovali interese občanov.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

• Prípombe in pobude na predlog ureditvenega načrta za pokopališče Pajkov hribček

• Prípombe na strategijo prostorskega razvoja Občine Trzin

Na priloženih listih 513 podpisanih občanov izjavlja, da se ne strinjajo z lokacijo pokopališča na Pajkovem hribčku in s Strategijo prostorskega razvoja Občine Trzin:

- predvidena lokacija se nahaja pregloboko v gozdu (približno 700 m od vstopa bele ceste v gozd),
- predvidena lokacija se nahaja v območju zaščite Nature 2000, ki ščiti mokrišča in redke habitate, in bi gradnja pokopališča popolnoma izničila namen zaščite (zaradi potrebne izgradnje infrastrukture, avtomobilskega prometa, melioracije mokrišč, osvetljenosti),
- površina, namenjena izgradnji pokopališča, je določena v okvirni izmeri 30.000 kvadratnih metrov (Uradni vestnik občine Trzin št. 2/2002), kar je zanesljivo preveč, saj to pomeni dvakratno površino menageškega pokopališča, ki pokriva potrebe naselij Mengeš, Trzin, Loka pri Mengšu, Topole, Dobeno, Preserje, s skupnim številom prebivalcev več kot 10.000), in kar hkrati pomeni približno deset kvadratnih metrov površine na prebivalca Trzina, kar je v naših prostorskih razmerah nedopustno velika površina.

Pobude:

Zahtevamo, da se postopki v zvezi z gradnjo pokopališča na Pajkovem hribčku ustavijo, da se ustrezno spremeni Strategija prostorskega razvoja Občine Trzin in da se poiščejo nove, primernejše lokacije za pokopališče, ki se jih strokovno ovrednoti in dve najustreznejši da v odločanje občanom na referendumu.

Predlagamo tudi zaščito gozda z Odlokom o zaščiti gozda s pose-

bnim pomenom, spremembo v krajinski park in plačilo pravične odškodnine lastnikom gozda.

Predlog možnih lokacij:

- Brodič (velikost več kot 20.000 kvadratnih metrov) - prednost te lokacije je bližina cerkve, bistveno manjši stroški gradnje, ker je v neposredni bližini celotna infrastruktura.
- Zemljišče preko proge (v neposredni bližini plinarne)- kmetijsko zemljišče, ki ni visoke kakovosti. Če država pogojuje obstoj občine s pokopališčem, potem glede na omejene prostorske možnosti v občini Trzin verjetno ne bo delala večjih težav pri spremembi namembnosti.
- Zemljišče ob začetku poti proti bajerju, kjer je deponija odpadnega materiala od izkopov za trzinsko obvoznico. Tudi za to lokacijo velja prednost zaradi bližine celotne infrastrukture, poleg tega bi se to področje, ki ne more biti v ponos Trzinu, dokončno uredilo. To lokacijo za pokopališče je svetoval tudi Zavod RS za varstvo narave OE Kranj, pod katero sodijo trzinski gozdovi.

Na prvi in drugi predlagani lokaciji bi se za nasip lahko porabila deponija materiala od izgradnje obvoznice in bi na ta način tudi očistili in celovito uredili ta predel.

Glede na to, da Zakon o urejanju prostora prepušča celotno urejanje prostora občinam, da v RS ne obstaja gradbeno-tehnični predpis, sanitarni prepis niti katerikoli predpis za pokopališče, zahtevamo, da naše množične pripombe in pobude upoštevate.

Občani Trzina - ljudska iniciativa

Šest ur razprave o pokopališču, domu starejših občanov, garažni hiši...

Trzinski občinski svetniki so 38. redno sejo začeli v ponedeljek zvečer, končali pa šele v torek zjutraj, saj so za obravnavo trinajstih točk dnevnega reda potrebovali debelih šest ur. Med pomembnejšimi točkami dnevnega reda je treba omeniti vsaj sprejem zaključnega računa občine za preteklo leto in prvi rebalans letošnjega proračuna, poleg tega pa še prvo obravnavo strategije prostorskega razvoja občine (SPRO) Trzin ter prvo obravnavo predloga odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu za območje IOC Trzin (oziroma načrtovano gradnjo garažne hiše). Svetniki so strategijo po dolgotrajni obravnavi podprli in jo tako poslali v nadaljnjo proceduro, medtem ko so obravnavo odloka o gradnji garažne hiše prekinili do naslednje seje, saj so zahtevali, da se ta projekt dopolni še z nekaterimi drugimi dokumenti, na podlagi katerih se bodo odločali, ali bodo podprli ta, za cono sicer zelo pomemben projekt, ki pa je medtem doživel precejšnje spremembe.

Zaključni račun za lansko leto ter prvi rebalans občinskega proračuna za leto 2006 sta med seboj povezana, saj je bil presežek na prihodkovni strani občine na zadnji dan lanskega leta precej višji od načrtovanega. "Zato se je občinska uprava odločila, da ta presežek razporedi na šest proračunskih postavk, in sicer za pridobivanje zemljišč, naložbe v ceste, kadrovska, socialna in neprofitna stanovanja ter redno vzdrževanje občinskega stanovanjskega fonda, pa tudi za subvencioniranje najemnin, nakupe zemljišč za gradnjo ali prodajo, največ presežka pa bo namenjenega gradnji doma za starejše občane in varovanih stanovanj," je povedal župan **Anton Peršak**.

V nadaljevanju se je o gradnji centra starejših občanov razvila burna razprava, saj je **Romea Podlogarja**, svetnika liste Za zeleni Trzin, zanimalo, kako bo občina svojim občanom zagotovila prednost pri sprejemu v ta center oziroma dom. "Menim, da bomo to težko dosegli, zato se lahko zgodi, da ta dom gradimo za državno dobro in je zaradi tega za občino predrag," je povedal Podlogar. Da je dom predrag in povrh še na neprimerni lokaciji, je menil tudi **Matjaž Erčulj**, svetnik SDS. **Zoran Rink**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je opozoril na to, da je prednost samostojnega izvajanja te investicije v tem, da bo občina lahko sama odločala o centru in se ji ne bo treba bati interesov še kakšnega partnerja

oziroma sovlagatelja. **Franc Mušič**, podžupan in svetnik LDS, je v nadaljevanju pojasnil, da **ne držijo govorice**, da pri tej investiciji sodeluje tudi mengeški dom starejših občanov. "Slednji bo trzinski dom samo upravljal, medtem ko investicijo izvaja občina Trzin sama, zato bo občina edina lastnica doma," je še povedal podžupan. Župan pa je dodal, da si občina prizadeva, da bi za ta projekt pridobila sredstva Evropskega socialnega sklada ali pa da bi ob pomoči države breme te investicije razporedila na daljše časovno obdobje. **Oba pa sta svetnikom zagotovila, da bodo imeli občani občine Trzin prednost pri sprejemu v dom.**

Odločanje o garažni hiši preložili na april

Naslednja vroča tema tokratne seje je bila načrtovana gradnja garažne hiše. Podjetje Biring je moralo zaradi okoljskih zahtev prvotni načrt precej spremeniti, spremembe projekta pa so tako velike, da mu svetniki niso upali prižgati zelene luči, ne da bi prej dobili še nekaj strokovnih mnenj in še zlasti soglasja vseh sosedov tega objekta. **Lilijana Smrekar**, svetnica SD in predsednica odbora za okolje in prostor, je bila v svoji zahtevi po soglasju vseh sosedov načrtovanega objekta zelo odločna, saj - kot sama pravi - ne želi, da bi se ponovila zgodba, kakršna je gradnja stavbe Avto Aktiva, ki ji občani nasprotujejo, vendar nanjo nimajo nobenega vpliva. Potem ko so svoje pomisleke povedali tudi drugi svetniki, so izglasovali sklep, ki ga je predlagal **Romeo Podlogar**, in nadaljnjo obravnavo tega projekta preložili na aprilsko sejo, ko bodo imeli pred seboj tudi mnenja strokovnih služb in soglasja lastnikov sosednjih parcel. Strategija prostorskega razvoja občine bo v prihodnjih letih temelji razvojni dokument občine Trzin, čeprav občina pri upravljanju s prostorom ni povsem neodvisna, saj jo pri tem omejuje državna strategija prostorskega razvoja in nekaj zakonov. Občina je na to temo že izvedla javno obravnavo, na kateri izhodišča strategije niso bila deležna posebnih pripon. To je do nedavnega veljalo tudi za lokacijo pokopališča, ki jo občina išče že sedem let. Pred dnevi pa je skupina občanov izrazila dvom v primernost te lokacije in s tem ponovno odprla razpravo o lokaciji pokopališča. **Peter Kralj**, svetnik liste Za zeleni Trzin, **Romeo Podlogar** in **Matjaž Erčulj** so se na seji zavzeli, da se lokacijo pokopališča iz strategije izloči in

preveri še druge primerne lokacije. Župan je na njihov predlog odgovoril, da bi to izgradnjo pokopališča onemogočilo vsaj za deset let, zato so **Milan Karče**, **Franc Pavlič**, oba svetnika županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, **Zoran Rink** ter **Lilijana Smrekar** predlogu o izločitvi tega projekta iz strategije ostro nasprotovali, pobudo ljudske iniciative pa ocenili za slabo pripravljeno, saj lokacije, ki jih iniciativa predlaga, še niso strokovno preverjene. Po prvi obravnavi je SPRO dobila podporo večine svetnikov.

Cena zemeljskega plina zaenkrat ostaja nespremenjena

Za številne Trzince pa je bila na tokratni seji pomembna še ena tema, in sicer Petrolov predlog nove formule za obračun porabljenega zemeljskega plina in predlog tarifnega pravilnika. Župan **Anton Peršak** in **Štefan Lebar**, predstavnik Petrola, sta svetnikom pojasnila bistvo zakonskih sprememb, ki so privatizirale plinovodna omrežja, čeprav so slednji v zasebni in ne državni lasti. Zaradi tega bo morala občina do konca letošnjega leta spremeniti koncesijsko pogodbo, ki jo je podpisala s Petrolom. Prihodnje leto bodo namreč vsi, tudi najmanjši porabniki zemeljskega plina, dobili možnost, da izbirajo dobavitelja zemeljskega plina, cena, po kateri bodo plačevali plin, pa je odvisna od velikosti njihove porabe. Svetniki so v razpravi opozorili predvsem na nelogično oblikovane cene, saj bo plin najdražji za najmanjše uporabnike in najcenejši za največje. Ne glede na to pa zaenkrat cena zemeljskega plina ostaja nespremenjena, vendar se podražitvam - **dr. Drago Kostevc**, svetnik liste Za zeleni Trzin, je na hitro izračunal, da bodo te kar krepke - ne bo mogoče izogniti, vseeno pa bo ogrevanje z zemeljskim plinom še vedno cenejše od ogrevanja s kurilnim oljem. Župan pa je ob tem dodal, da se skupnost slovenskih občin o tej problematiki že pogovarja z vlado, več o tem pa si lahko preberete tudi v tokratnem pogovoru z županom.

Konec lanskega leta je nadzorni odbor občine Trzin preverjal finančno poslovanje trzinskih društev v letu 2004 in ugotovil, da je imelo najbolj pregledno knjigovodstvo Športno društvo Trzin, najmanj vestni pa so bilo pri spremljanju prihodkov in izdatkov v KUD-u Franca Kotarja.

Sodelovanje občine, gasilcev in civilne zaščite je v Trzinu zgledno

Slaba seznanjenost z vlogo in pomenom civilne zaščite (CZ) ter spremembe zakona, ki ureja njeno delovanje, so Civilno zaščito občine Trzin spodbudile, da je 16. februarja pripravila okroglo mizo na temo *Sodobne vloge civilne zaščite*. Na njej je udeležence seznanila z organiziranostjo, nalogami in delovanjem civilne zaščite pa tudi z njenimi težavami. Ker jo najbolj pesti pomanjkanje članov, je CZ Trzin ob tej priložnosti pozvala vse občane, ki jih zanima humanitarno delo na področju zaščite in reševanja, da se jim pridružijo.

Na okrogli mizi so poleg **Zorana Rinka**, poveljnika civilne zaščite Trzin, in **mag. Andreja Kovačiča**, namestnika, sodelovali še **Srečko Šestan**, vodja sektorja za načrtovanje in preventivne dejavnosti na Upravi RS za zaščito in reševanje (URSZR), **Tomaž Igljič** z ljubljanske izpostave URSZR, **Branko Rajakovič**, vodja regijskega centra za obveščanje, ter **Matjaž Klarič**, poveljnik Gasilske zveze Slovenije.

V pozdravnem nagovoru udeležencev je župan občine Trzin **Anton Peršak** najprej pohvalil dosedanje prizadevno delo Civilne zaščite Trzin, nato pa dodal, da se prave vrednosti civilne zaščite in drugih reševalnih enot (najpogosteje so to gasilci) zavemo šele v primeru naravnih nesreč, vseeno pa se za aktivno sodelovanje v enotah za zaščito in reševanje težko odločimo in svoj prosti čas raje izkoristimo drugače. Kadrovska podhranjenost je tako eden največjih problemov trzinske civilne zaščite. Po besedah Zorana Rinka bi namreč civilna zaščita občine Trzin za normalno in učinkovito delo potrebovala 80 članov, trenutno pa jih ima samo 48. K sreči je v občini več zanimanja za prostovoljno gasilstvo, zato oddelek za reševanje deluje v okviru PGD Trzin, kar sicer zadostuje tre-

nutnim zakonskim zahtevam, vendar bi bilo zaradi povečevanja števila prebivalcev v občini Trzin nujno dodati še dolžnostno enoto, ki bo v primeru potrebe delovala ob gasilski enoti ali zamenjala utrujene gasilce zaradi večurnega intenzivnega reševanja. Ta potreba se je po Rinkovih besedah že pokazala pri požaru na hlevu kmetovalca Jemca. Kadrovska okrepitev CZ Trzin tudi v prihodnjih letih ne bo lahka naloga, saj je sodoben čas izrazito individualistično naravnano, humanitarno delo pa je vedno manj privlačno in cenjeno.

Srečko Šestan je udeležencem predstavil sestavo, delovanje in organiziranost celotnega sistema za zaščito in reševanje, ki ga poleg civilne zaščite sestavljajo še zdravstvena služba, vojska in policija. Tomaž Igljič je predstavil organiziranost zaščite in reševanja v naši regiji, opozoril pa je tudi na največje nevarnosti, ki nam pretijo - to sta predvsem rušilni potres in poplave, zanemariti pa ne gre niti nevarnosti, ki jo

predstavljajo zemeljski in snežni plazovi, požari, jedrske, letalske in železniške nesreče in neeksplozivna eksplozivna telesa. V najnovejšem času pa vse večjo nevarnost predstavljajo tudi nalezljive bolezni (na primer pojav ptičje gripe, ki je **Miranu Bogataju**, poveljniku CZ RS onemogočila udeležbo na okrogli mizi) in terorizem.

Branko Rajakovič je v nadaljevanju pohvalil delo trzinske civilne zaščite, Zoran Rink pa je dodal, da gre za to velik del zaslug tudi Občini, ki ima že vse od ustanovitve CZ v Trzinu zelo veliko poslušala za njene potrebe. V nadaljevanju je Rink opozoril na nevarnost zmanjševanja kadrovske moči CZ na lokalni ravni, saj ob nesrečah reševalnega osebja vedno primanjkuje. »Zato je seznanjanje ljudi z ravnanjem v posameznih situacijah še toliko pomembnejše in k temu naj bi prispevala tudi ta okrogla miza,« je dejal. Sodelovanje med občino, gasilskim društvom in CZ je pohvalil tudi **Jože Kajfež**, predsednik PGD Trzin in član štaba CZ Trzin. Povedal je, da se občina Trzin že vse od nastanka dobro zaveda pomena gasilstva in je gasilskemu društvu pomagala posodobiti opremo (avto in njegovo opremo, agregat, črpalke...). »Zato menim, da je sodelovanje med občino, CZ in gasilci v Trzinu lahko zgled številnim drugim občinam,« je prepričan Kajfež.

Poleg pohval pa so bile v razpravi omenjene tudi nekatere težave, s katerimi se pripadniki CZ srečujejo ob intervencijah. Veliko pripadnikov CZ ima namreč težave pri dogovarjanju z delodajalci glede odsotnosti z dela, ki jo zahtevajo intervencije, pa čeprav so pravice pripadnikov CZ do odsotnosti z dela in nadomestilu plače v takih primerih zakonsko določene.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

Civilna zaščita Trzin potrebuje dodaten kader

V občini Trzin je bila Civilna zaščita ustanovljena pred sedmimi leti. Tedaj se je na vabilo k sodelovanju odzvalo zelo malo občanov, zato njihove ekipe kadrovsko še vedno niso zapolnjene, to pa onemogoča tudi njihovo izobraževanje in usposabljanje.

V štabu CZ sta nezapolnjeni še dve delovni mesti, v občini manjkata še dva poverjenika CZ, v oddelku za reševanje so nezasedena še tri, v oddelku za RKB zaščito pa še šest delovnih mest. Tudi v službi za podporo je še osem nezasedenih delovnih mest, v logističnem centru ni zasedeno še niti eno od dveh predvidenih delovnih mest, v službi za vzdrževanje zaklonišč pa je nezasedeno še eno delovno mesto. Daleč najbolj kritične pa so razmere v ekipi za prvo pomoč, kjer je sistemiziranih osem delovnih mest, vendar ni zasedeno še niti eno! »Zato je še toliko bolj razveseljivo, da imamo vsaj gasilcev dovolj in da v reševalnem oddelku gasilskega društva trenutno deluje 24 gasilcev,« pravi Rink.

V zadnjih petih letih je CZ Trzin usposobila dve zaklonišči in racionalno kupovala sredstva za zaščito in reševanje, predvsem za tiste enote, ki so že zapolnjene (sem sodi tudi gasilsko društvo), s takšnimi nakupi pa bo nadaljevala tudi v prihodnje.

»Hvala, ker ob naravnih in drugih nesrečah nesebično pomagate vsem, ki potrebujejo pomoč«

Prva okrogla miza, ki jo je organizirala trzinska Civilna zaščita in je bila posvečena seznanjanju (predvsem) trzinske javnosti s sodobno vlogo civilne zaščite (CZ), je po besedah Zorana Rinka, poveljnika CZ Trzin, upravičila trud, ki je bil vložen v njeno pripravo, saj se je takoj po njej nekaj občanov že zanimalo za to, da bi aktivno sodelovali v enotah CZ. Pogovor, ki sva ga opravila ob tej priložnosti, je Zoran Rink izkoristil za to, da je ob prvem marcu, svetovnem prazniku civilne zaščite, čestital in se zahvalil vsem, ki se zavzemajo za čim boljše pripravljenost za pomoč ob naravnih in drugih nesrečah.

Kako ocenjujete dosedanje delo trzinske CZ? Začetek je bil verjetno težak, vseeno pa me zanima, kaj je bilo najtežje (sam začetek in organizacija dela, pridobivanje članov, pomanjkanje opreme ali kaj drugega)?

Vsak začetek je težak, vendar so naloge, ki jih omenjate, predvsem na ramenih župana in občinske uprave. Moja naloga je, da sem seznanjen z dokumenti in pripravljenostjo članov enot civilne zaščite, zato mi seveda ni vseeno, kako poteka kadrovsko in materialno izpolnjevanje naših enot. Od tega je namreč odvisno ukrepanje v primeru potrebe. Ker sem že ves čas mnenja, da samo dobro obveščeni in poučeni kadri lahko dobro sodelujejo pri vzdrževanju usposobljenosti, sem že od vsega začetka vztrajal na tem, da imam ob sebi v štabu CZ aktivne sodelavce.

Katere dosedanje dosežke CZ Trzin ocenjujete za najpomembnejše in zakaj?

Da, po petih letih bi lahko že govorili o dosežkih. Zame pa je dosežek že to, da v posameznih sredinah razumejo, da v organizaciji civilne zaščite naše občine spadamo vsi krajani. Najaktivnejše krajane, ki že prostovoljno sodelujejo v različnih društvih in želijo kar najbolj hitro in učinkovito pomagati v različnih nesrečah, pa je treba primerno obveščati in ustrezno usposobiti za tako delo. Imamo veliko srečo, da so v gasilskem društvu ljudje, ki razumejo prostovoljno delovanje v tem okviru.

Občani, ki se želite pridružiti civilni zaščiti Trzin, lahko dodatne informacije dobite pri namestniku poveljnika CZ Trzin mag. Andreju Kovaciču (telefon: 031 780 070), na spletni strani občine Trzin (www.trzin.si/civilna-za-scita/), vprašanja pa lahko pošljete tudi na elektronski naslov info@trzin.si.

Zoran Rink: »Veliko srečo imamo, da je sodelovanje med gasilci in člani civilne zaščite v naši občini tako dobro.« (Foto: arhiv Zorana Rinka)

Kaj pa težave - katere vas poleg pomanjkanja članov, o katerem je bilo govora tudi na okrogli mizi, trenutno najbolj pestijo?

Trenutno je najšibkejša točka preobremenjenost občinske uprave, ki je posledica daljše odsotnosti strokovne delavke, in je zato upoštevna dodelava občinskih načrtov za posamezne nesreče. Kljub temu je občinski štab že bil na usposabljanju za delovanje pri posameznih nesrečah, in bi v primeru potrebe rutinirano deloval.

Kakšni pa so načrti in izzivi CZ Trzin za prihodnja leta? Kateri projekti bodo najpomembnejši?

Letos si bo štab CZ prizadeval, da bodo načrti za posamezne vrste nesreč čim bolj dodelani. Drugi pomembnejši projekt pa je dolgoročen, in sicer je usmerjen v izgradnjo novega objekta za zaščito in reševanje. Tu moram povedati, da so imeli gasilci namen obnoviti stari gasilni dom, predvsem zaradi utesnjenosti ob nakupu novega vozila. To se mi je zdela preskromna in kratkoročna ideja, zaradi tega sem posameznim vodilnim v gasilskem društvu dopovedoval, da je lokacija starega gasilnega doma sicer dobra, ven-

Letos so priznanja CZ prejeli Tomaž Dane (drugi z leve), Branko Pirnat (tretji z leve) in Jože Kajfež (četrti z leve).

Gasilci prejeli srebrno in bronasto priznanje CZ

Prvi marec je svetovni dan civilne zaščite, in ga svečano obelježujemo tudi v Sloveniji. Žal gre ta praznik večkrat tiho mimo nas, praznujemo pa ga tisti, ki upamo, da smo dovolj pripravljeni na naravne in druge nesreče.

Trzin letos praznuje še en praznik, ki je zelo pomemben tudi za civilno zaščito. To je stoletnica gasilskega društva Trzin, zato je prav, da je na dan civilne zaščite PGD Trzin prejelo srebrni znak CZ, ki ga je prevzel predsednik gasilskega društva Jože Kajfež. Ker pa nobeno društvo ne eksistira brez aktivnega članstva, sta bronasta znaka prejela tudi zaslužna člana Branko Pirnat in Tomaž Dane. Svečana podelitev je bila za vse nagrajence iz ljubljanske regije organizirana 7. marca v Litiji in sva se je udeležila tudi podžupan občine Trzin Franc Mušič in poveljnik civilne zaščite občine Trzin Zoran Rink. Nagrajencem iskreno čestitamo.

Zoran Rink

dar ukleščena na premajhnem prostoru. V pogovoru z županom sem se zavzel za celovitejše reševanje problematike prostorov za zaščito in reševanje, v sklopu katere bi deloval tudi gasilski dom. Predlagal sem iskanje nove, večje in primernejše lokacije, po možnosti blizu sedanje.

Menite, da bi bilo smiselno povezati delovanje CZ v sosednjih občinah in tako povečati kadrovska moč ter strokovno in tehnično opremljenost enot (vsaj na kakšnih bolj specialnih področjih). Tako bi se denar, ki ga te občine namenajo za CZ lahko porabljal še bolj učinkovito, zmanjšale pa bi se težave s pomanjkanjem članstva. Kako kot poveljnik trzinske CZ ocenjujete to idejo?

Ta ideja ni nova in je že vgrajena v sistem delovanja civilne zaščite. Seveda pa mora vsaka lokalna skupnost v tem sistemu zagotoviti svoj delež v materialni in kadrovski obliki.

Ali bi se premajhnega zanimanja ljudi za delo v CZ lahko lotili tudi tako, da bi CZ profesionalizirali (recimo podobno kot vojsko)? Ali menite, da bi mlade zaščitno in reševalno delo kaj bolj zanimalo, če bi jim omogočalo, da se na ta način preživljajo?

Profesionalizacija civilne zaščite je v pristojnosti države, vendar ne verjamem, da bo do nje tudi dejansko prišlo, ker bi to državo še bolj podražilo. Ta se danes zavzema za povrnitev vseh stroškov vsakomur, ki je vključen in deluje v sistemu civilne zaščite, nikakor pa ne zaposlitve na tem področju. Ob tem pa je treba omeniti še en vidik, ki je prav tako zelo pomemben: vse krajanje v lokalnih skupnostih bi morala zanimati njihova lastna usoda oziroma ravnanje v primeru, da se pripeti kakršna koli nesreča večjega obsega. Pomembno je torej, da bi vedeli, kaj je kdo dolžan storiti.

Kje vidite vzrok za to, da mlade Trzinca in Trzinke gasilstvo zanima bolj kot CZ, čeprav je delo precej podobno?

Mladi se še premalo vključujejo tudi v gasilske vrste. Ocenjujem, da predvsem zato, ker tudi mediji premalo aktivno popularizirajo humanitarno dejavnost gasilstva in civilne zaščite nasploh. Seveda pa bomo tudi mi morali spremeniti način usposabljanja in urjenja v civilni zaščiti. Delno sem to smer že nakazal v odgovorih na vprašanja pripadnikov civilne zaščite pred okroglo mizo. Vsako usposabljanje mora postati prijetno, aktivno druženje in ne moreče prestopanje na enem mestu. Ker sem že omenil okroglo mizo, naj dodam še to, da je bilo tako na srečanju pripadnikov civilne zaščite pred okroglo mizo kot tudi na sami okrogli mizi jasno, da se med seboj ne poznamo dovolj, čeprav živimo v istem kraju. Prav tako pa smo ugotovili, da nas je veliko, ki želimo pomagati sokrajanom v nesreči, zato je zelo pomembno, da znamo pomagati učinkovito in kar najhitreje.

Zoran Jereb

Perspektive za podjetništvo v EU

Pred februarskim zasedanjem Evropskega parlamenta se je temperatura približala vrelišču. Razlog je bil predlog direktive o storitvah na notranjem trgu Unije, ki naj bi omogočil svobodno opravljanje storitev na ozemlju držav članic EU. Izvajanje direktive je nujno potrebno za doseganje ciljev Lizbonske strategije, kljub temu pa je doživela mnogo nestrinjanja, vključno z demonstracijami sindikalnih gibanj. Je razlog za nestrinjanje slabo pripravljen predlog direktive ali pa si v Evropi preprosto zatiskamo oči pred globalizacijo, ker nismo pripravljeni na spremembe, ki jih le-ta terja od nas?

Teoretično bi moralo biti ponudnikom storitev, kjer gre v večini za mala in srednja podjetja, omogočeno opravljanje dejavnosti v katerikoli državi članici EU. V praksi pa posamezne članice postavljajo pogoje, ki jim tujec le stežka zadosti. V eni od številnih študij o izvajanju storitev v EU je Evropska komisija zaznala preko sto ovir, s katerimi se morajo soočiti podjetja, ki želijo ponuditi svoje storitve v drugih državah članicah EU.

Storitvene dejavnosti ustvarijo v EU več kot dve tretjini bruto domačega proizvoda (BDP). Z uveljavitvijo direktive naj bi se delež storitev povečal za 0,6 odstotka, plače v tem sektorju za 0,4 odstotka, delež zaposlenih pa za 0,3 odstotka. Sprostitev notranjega trga na tem področju bi po nekaterih študijah lahko ustvarila približno 600.000 novih delovnih mest, za potrošnike pa bi to pomenilo znižanje cen storitev. Zaščitni ukrepi posameznih držav namreč največ škode povzročijo prav potrošnikom ter malim in srednjim podjetjem. Dodatno prednost naj bi prineslo načelo »vse na enem mestu«, kar pomeni, da bo v prihodnje ponudnik storitev v tujini lahko opravil vse postopke avtorizacije in registracije na enem mestu in tudi na daljavo (torej preko spleta). Cilj je odprava številnih administrativnih ovir, ki za večino malih in srednjih podjetij predstavljajo marsikdaj nepremostljive težave, zavirajo konkurenčnost in omejujejo razvoj njihovih dejavnosti. Omejevanje konkurenčnosti pa zagotovo ni v interesu potrošnikov, ampak le pešiče izvajalcev, ki so tako zaščiteni pred tekmeči iz drugih držav.

Pred glasovanjem v Evropskem parlamentu se je pričakovano pojavilo veliko število zahtev po izjemah, torej storitvah, ki bi bile izvzete iz direktive. Razumljivo je, da prostemu trgu ne morejo biti podvržene storitve, pri katerih za njihovo izvajanje skrbi država in jih plačujemo davkoplačevalci, kot tudi storitve splošnega gospodarskega pomena. Zapiranje trga storitvam, ki se izvajajo v zasebnem sektorju, pa bi po-

Foto: Zoran Jereb

Dr. Romana Jordan Cizelj

menilo oddaljevanje od ciljev Lizbonske strategije, katere cilj je Evropska unija kot najuspešnejša družba znanja in konkurenčnosti. Če hočemo Evropejci obdržati svoj visoki življenjski standard, se ne smemo bati in izogibati konkurenci. Le-ta prinese razvoj, napredek in delovna mesta.

Pred glasovanjem o sporni direktivi je postajalo vse bolj jasno, da prvotni predlog ne bo mogel v celoti ohraniti vsebine. Največji problem je predstavljalo predvsem načelo države izvora, po katerem naj bi bili ponudniki storitev v drugi članici EU podvrženi le zakonodaji in nadzoru domače države, ne pa tudi države, kjer storitve opravljajo. Obveljal je kompromisni predlog o »svobodi opravljanja storitev«, ki je mnogo milejši, a še vedno spodbuja konkurenčnost med ponudniki iz različnih držav. Upam, da bomo člani Evropskega parlamenta v drugem branju načelo »svobodnega opravljanja storitev« uspeli izboljšati in ga narediti bolj prijaznega malim in srednje velikim podjetjem, ki si želijo enostavnega poslovanja v Evropski uniji. Odprava sedanjih ovir bi s sprejetjem direktive številnim, zlasti manjšim, ambicioznim in uspešnim podjetjem omogočila razširitev poslovanja preko meja nacionalnih držav, kar bi nedvomno prineslo povečanje konkurenčnosti, nova delovna mesta, posledično pa tudi dvigovanje življenjskih standardov. Prepričana sem, da bodo to v največji meri izkoristila tudi slovenska podjetja, prihod tujih ponudnikov v Slovenijo pa bo pomenil večjo možnost izbire za uporabnike storitev in konkurenčnejše cene.

Dr. Romana Jordan Cizelj,
poslanica Evropskega parlamenta

Regija poslovnih priložnosti

Letos naj bi delovanje Podjetne regije, ki jo sestavlja osem občin, spet oživilo. Pripraviti nameravajo razvojni program Podjetne regije za naslednjih sedem let, kar je pomembno še posebej zato, ker se v okviru Ljubljanske urbane regije (LUR) ravno sedaj pripravlja nov razvojni program za obdobje od leta 2007 do 2013. Veliko projektov v Podjetni regiji je takih, ki zadevajo več občin, in jih je lažje reševati s sodelovanjem. Podjetno regijo sestavlja osem občin v severnem delu Ljubljanske urbane regije (Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Trzin in Vodice). Ime Podjetna regija se je za to območje uveljavilo leta 2002, ko so občine pripravljale skupni razvojni program, ki je bil vsebinsko vključen v Regionalni razvojni program Ljubljanske urbane regije za obdobje od leta 2002 do 2003.

Pretekli projekti

V regionalnem razvojnem programu (RRP) za Ljubljansko urbano regijo (LUR) sta bili zapisani kot prednostni nalogi dvig konkurenčnosti in sodelovanje. Skladno s tem je v Podjetni regiji potekal projekt izboljšanje usposobljenosti, ustreznosti in konkurenčnosti kmetijstva. Ta projekt je junija 2002 občina Kamnik skupaj z občinami Moravče, Mengeš in Trzin prijavila na razpis programa malih projektov (PHARE). Projekt je bil namenjen izobraževanju kmetov iz vseh štirih občin o novostih, ki jih prinaša pridružitve EU, o zahtevah in možnih virih financiranja sprememb kmetijskih gospodarstev, s posebnim poudarkom na območjih Velike, Male in Gojske planine.

Statistična podoba podjetne regije

Statistični urad Republike Slovenije (SURS) je 24. januarja letos objavil podatke o podjetjih v Sloveniji. Na podatkovnem portalu SI-STAT so dostopni podatki od leta 1999 do 2004. Izdvojeni podatki za izbranih osem občin Podjetne regije kažejo, da je v tej regiji število podjetij približno enako četrtini tistih v MO Ljubljana. Število podjetij v občini Trzin se je povečalo s 453 v letu 2000 na 542 v letu 2004, kar predstavlja dobrih 11 odstotkov vseh podjetij v Podjetni regiji. Na vrhu po številu podjetij v Podjetni regiji sta občini Domžale (skoraj 37 odstotkov) in Kamnik (več kot 26 odstotkov).

Prihodki v Podjetni regiji so se povečali s 326 milijard tolarjev v letu 2000 na več kot 482 milijard tolarjev v letu 2004. Zanimivo je, da predstavljajo prihodki občine Trzin v letu 2004 kar četrtino vseh prihodkov Podjetne regije, čeprav je bilo leta 2004 v Tr-

Prihodek v Podjetni regiji v primerjavi z MO Ljubljana in Slovenijo:

leto	Prihodek (mio SIT) *				
	2000	2001	2002	2003	2004
SLOVENIJA	9.342.565	10.426.300	11.421.288	12.399.943	13.763.310
Ljubljana	3.261.037	3.621.614	4.034.098	4.428.245	5.010.413
Podjetna regija	326.061	366.062	400.702	428.161	482.329
Domžale	154.446	167.078	186.055	190.748	203.651
Kamnik	64.220	70.457	73.397	77.638	84.103
Komenda	9.165	9.548	10.268	11.719	13.335
Lukovica	5.729	5.395	5.600	5.892	6.709
Mengeš	20.726	27.656	28.952	33.397	38.505
Moravče	1.992	2.085	2.345	2.455	4.912
Trzin	63.287	77.506	87.813	99.118	121.715
Vodice	6.496	6.337	6.272	7.194	9.399

* OPOMBA: Prihodek so prodajne vrednosti kupcem zaračunanih prodanih proizvodov oziroma trgovskega blaga in materiala ter opravljenih storitev. Vir: SURS, Podjetja po občinah in statističnih regijah, 1999-2004, 24. januar 2006, SI-STAT podatkovni portal, obdelani podatki

zinu le 11 odstotkov vseh podjetij v tej regiji. Navedeni podatki veljajo za prihodke, ki jih SURS opredeljuje kot prodajne vrednosti kupcem zaračunanih prodanih proizvodov oziroma trgovskega blaga in materiala ter opravljenih storitev. Meri se na podlagi prodajnih cen, navedenih v računih in drugih listinah, zmanjšanih za vse popuste, ki so bili dani ob prodaji ali kasneje, pa tudi za vrednosti vrnjenih količin. Vključeni so vsi stroški in obremenitve, vezane na kupca, ne zajema pa davka na dodano vrednost, morebitne prodaje osnovnih sredstev, prihodkov od financiranja, subvencij in drugih izrednih prihodkov. Število oseb, ki delajo v Podjetni regiji, je enako približno 15 odstotkov tistih, ki so zaposleni v občini Ljubljana, in nekaj manj kot 4 odstotke vseh v Sloveniji. Občina Trzin premore skoraj 19 odstotkov vseh oseb, ki delajo v Podjetni regiji, in njihovo število se je od leta 2000 do leta 2004 po-

večalo za več kot 48 odstotkov. Število oseb, ki delajo, SURS opredeljuje kot število vseh zaposlenih in samozaposlenih oseb skupaj.

Nov razvojni program LUR

Decembra lani so v okviru LUR pripravili osnutek novega razvojnega programa za obdobje od leta 2007 do 2013. Cilji tega programa so usklajeni z zamisljivo o ljudem prijazni regiji, v kateri naj bi se uveljavila ustvarjalnost in kakovost življenja. Predvidene cilje naj bi dosegli s prostorskim razvojem regije, ki naj bi omogočil vsem prebivalcem regije tako dostopnost javnih storitev kot tudi bližino ohranjene narave. Pomembni nalogi razvojnega programa sta razvoj človeških virov in gospodarstva, kar naj bi zagotovilo dolgoročno blagostanje v regiji in njeno konkurenčnost. Osnutek razvojnega programa LUR je objavljen na spletni strani www.rralur.si. **Julija Logar**

UTRIP d.o.o.

Špruha 19
1236 Trzin

Podjetje UTRIP d.o.o. zaradi slabega odziva ponovno razpisuje štipendije za dijake in študente za šolsko leto 2005/06, in sicer:

1. za dijake poklicne ali srednje šole	2 štipendiji
2. za študente dodiplomskih študijskih programov	3 štipendije

Odobritveni kriteriji so: - stalno bivališče v Trzinu
- učni uspeh
- mesečni osebni dohodek staršev
- številčnost družine

Prošnjo z življenjepisom in vsemi dokazili pošljite na sedež podjetja do **31. marca 2006**.

Poslovna ideja - svoj izdelek ali storitev morate imeti radi in občudovati!

Razloga za vstop v svet podjetništva sta najpogosteje dva: presežek denarja in izguba delovnega mesta. Zato morajo biti podjetniki prilagodljivi, nemirni, pustolovski, imeti morajo ideje in si želeli narediti kakovosten vtis na okolje - tako produktiven kot tudi inovativen.

Eden od osnovnih dejavnikov podjetništva pa so podjetniške ideje. Generiranja poslovne ideje se lahko lotimo, še preden ustanovimo podjetje, kar je pravzaprav najbolj običajno, lahko pa ga uporabimo tudi potem, ko posel že steče, kar je zlasti značilno za podjetja v rasti. Ko se soočamo s podjetniško idejo, moramo izhajati iz dveh iztočnic, ki sta za svet podjetništva malce nenavadni. Prva iztočnica je ugotovitev, da je večina poslovnih idej v glavnem slaba. Le malokrat namreč slišimo za poslovno idejo, ki nas že takoj pritegne in za katero že vnaprej vemo, da bo uspela. Zelo pogosto so poslovne ideje zgolj posnemanje poslovnih idej, ki so v praksi že uresničene. Zato ni nič nenavadnega, da v svetu danes nastaja prava eksplozija franšiz, ki temeljijo prav na tem, da znate voditi posel, vendar pa nimate poslovne ideje in da vam to poslovno idejo skupaj z organizacijo in osnovnimi značilnostmi vodenja posla nekdo proda. Druga iztočnica pa je, da idej ni malo (čeprav so v glavnem slabe), si pa podjetniki ne vzamejo dovolj časa, da bi iz njih naredili nekaj več in da bi iz slabih zrastle dobre poslovne ideje.

Ti dve izkustveni spoznanji sta za podjetnike zelo pomembni. Prvo pomeni, da ni tre-

Pred vami je prvi članek iz nove rubrike, nekakšne male šole podjetništva, ki je namenjena predvsem potencialnim podjetnikom ali tistim, ki za skok v podjetniške vode pogum še zbirajo. Za uvedbo nove rubrike sem se odločil zato, da bi trzinski podjetniki s svojim znanjem in izkušnjami pomagali pri nadaljnjem razvoju podjetništva v občini Trzin. Rubrika bo na kar se da praktičen in razumljiv način obravnavala vsa področja, ki so pomembna pri ustanavljanju podjetja in v prvih letih njegovega delovanja, seveda pa bomo odgovarjali tudi na vaša vprašanja. Članke bodo pripravljali uspešni trzinski podjetniki, zato v njihovo strokovnost ne gre dvomiti. **Mag. Julija Herle** je namreč predavateljica na Ekonomski fakulteti v Ljubljani ter pripravlja doktorsko disertacijo s področja družinskega podjetništva.

Upam, da vam bo nova rubrika všeč in da bo popestrila vsebino Odseva.

Zoran Jereb, urednik

ba takoj nasesti vsaki ideji, ki jo slišimo, in da je treba vsako idejo v resnici pošteno analizirati. V ta namen je treba uporabiti poslovni načrt. Druga iztočnica pa pravi, da tudi najslabšo idejo lahko spremenimo v uspešen posel, če jo le znamo na pravi način dograditi in izoblikovati. Ali se bo to zgodilo, pa je v največji meri odvisno od

časa, podjetnika in njegove volje za razvoj ideje. Pogosto je tako, da je podjetnik na začetku podjetniškega procesa preveč zaverovan v svojo poslovno idejo, da bi si vzel dovolj časa za podrobno analizo, in jo poizkuša »čez noč« uresničiti, pogosto v strahu, da bo nekdo drug naredil tisto, česar se je domislil sam. Takšen odnos podjetnika do poslovne ideje je napačen. Nekaj objektivne hladnosti podjetnika do lastnih poslovnih idej je nujno za uspešno podjetništvo. Poleg tega pa je časa vedno dovolj. Če podjetnika v času razvijanja poslovne ideje prehitijo konkurent, lahko namreč to pomeni samo dvoje: ali je konkurent poslovno idejo ponudil trgu v nerazviti obliki, in ga podjetnik z nadaljnjim razvojem zlahka prehitil, ali pa je konkurent že opravil tisto razvojno delo, ki bi nas še čakalo. V tem primeru smo pač bitko za trg in za realizacijo nove poslovne ideje izgubili. Ne glede na to, ali smo poslovno idejo že uresničili ali pa smo jo šele razvili, jo moramo ocenjevati oziroma vrednotiti. Vrednotenje poslovnih idej je včasih celo pomembnejši proces od njihovega generiranja, saj nam odgovarja na vprašanje, ali z neko poslovno idejo v resnici lahko ustanovimo podjetje. Vrednotenje poslovnih idej nam tudi pokaže, kje so pomanjkljivosti naših že uresničenih poslovnih idej in na kakšen način jih izpopolniti ter narediti boljše, bolj konkurenčne. V nekaterih primerih pa nas tudi odvrne od uresničevanja poslovnih idej, s katerimi bi imeli samo izgubo in ne bi uspeli. Na srečo je res, da smo ljudje bistveno bolj pri vrednotenju podjetniških idej kot pri njihovem generiranju.

Pri vrednotenju podjetniških idej obstajajo tri bistvena vprašanja: ali izdelek lahko izdelamo, ali bodo kupci zanj dovolj plačali in ali lahko izdelek na preprost način predstavimo kupcem. Navedena tri merila za vrednotenje poslovnih idej so različna. Prvo je splošnega, drugo je v veliki meri kvantitativnega, tretje pa konceptualnega značaja.

Vsemu napisanemu navkljub pa zagotovo velja, da je človek lahko dober podjetnik samo v tistih dejavnostih, ki so mu po srcu zelo blizu. Zato je eden od kriterijev vrednotenja poslovnih idej pri vsakem podjetniku tudi to, kakšen je njegov osebni odnos do izdelka ali storitve, ki ga/jo ponudi. Izdelki in storitve, ki so podjetniku všeč, in se z njimi ukvarja tudi v prostem času in s katerimi tudi uživa, so pravi.

Mag. Julija Herle (Foto: arhiv Julije Herle)

mag. Julija Herle

Naša prednost je v tem, da sodobno informacijsko tehnologijo prilagajamo uporabniku in ne obratno

Sinfonika - družba za elektronske komunikacije d.d., je nastalo šele pred poldrugim letom, ko se je v eno podjetje združilo kar nekaj podjetij, ki so se ukvarjala s telekomunikacijami in informacijsko tehnologijo. Program družbe predstavljajo trije stebri oziroma področja: sistemska integracija informacijskih tehnologij in rešitev, sistemska integracija telekomunikacijskih tehnologij in rešitev ter sinergija celovite ponudbe informacijskih in telekomunikacijskih tehnologij. Po besedah Dušana Vukmiroviča, vodje marketinga, ima Sinfonika dve večji prednosti pred konkurenčnimi podjetji. Prva je njihova regionalna prisotnost, saj podjetje ne pokriva samo slovenskega trga, pač pa tudi države na območju nekdanje Jugoslavije. Svoja podjetja imajo namreč tudi v Zagrebu, Sarajevu in Beogradu, v prihodnje pa nameravajo s svojo dejavnostjo vstopiti tudi v Makedonijo in druge države jugovzhodne Evrope. Druga, še pomembnejša prednost Sinfonike, pa je sinergija informatike, telefonije, interneta in kreativnih aplikacij, česar druga tovrstna podjetja ne nudijo, saj se večinoma ukvarjajo samo z enim, največ dvema področjema.

Sinfonika je nastala s povezavo uglednih podjetij na področju informacijskih in telekomunikacijskih tehnologij. Podjetja ECS in ECS Tel iz Trzina, Procom iz Ljubljane, Nemocom iz Novega mesta ter Telego iz Nove Gorice so pred natanko poldrugim letom (septembra 2004) združila svoje znanje, sredstva in trg ter ustanovila skupno družbo ter tako poleg obstoječih razvila nekatere nove storitve in rešitve ter jih ponudila domačemu in širšemu, regijskem trgu. Širitve novonastalega podjetja se je nadaljevala že decembra istega leta, ko je podjetje kupilo enega večjih slovenskih ponudnikov internetnega dostopa, internetnih storitev in rešitev - K2.net, s čimer je Sinfonika pomembno dopolnila svojo ponudbo informacijskih in telekomunikacijskih storitev. Poleg tega je Sinfonika decembra 2004 podpisala pogodbo o nakupu celotnega deleža družbe Mojnet d.o.o., še enega izmed slovenskih ponudnikov dostopa do interneta in internetnih storitev, in pridobila pomembna znanja, tehnologije, poslovne partnerje ter sposobne in strokovne sodelavce. Tudi internacionalizacija podjetja se je začela že ob koncu leta 2004, ko je Sinfonika združila moči s štirimi perspektivnimi telekomunikacijskimi podjetji v Srbiji in Črni gori. Aprila lani je podjetje s pridružitvijo družbe Sinfonika Sarajevo vstopilo tudi na trg Bosne in Hercegovine. Svoje poslovanje na omenjenem trgu je Skupina dodatno razširila junija 2005, ko se je skupini pridružilo

podjetje Blic.net. S tem Sinfonika deluje tudi v srbskem delu Bosne in Hercegovine. Septembra 2005 pa se je k Skupini Sinfonika pripojil tudi hrvaški Bel-Tel. Lanski september je bil za Sinfoniko še osebaj pomemben tudi zato, ker se je tedaj Skupina Sinfonika preoblikovala v delniško družbo. V podjetju namreč želijo, da bi se z njihovimi delnicami nekoč trgovalo tudi na trgu vrednostnih papirjev. Novembra je podjetje svojo ponudbo dopolnilo tudi z registracijo domen .eu. S tem je Sinfonika dopolnila svoj splet storitev ter se približala popolni ponudbi za svoje končne uporabnike. »Z združitvijo v Sinfoniko so po eni strani podjetja želela povezati in dopolniti svoje dejavnosti ter izkoristiti sinergijske učinke, po drugi strani pa so celotne komunikacijske in informacijske storitve predpogoj za resen prodor na tuje trge. Za to, da bomo v jugovzhodni Evropi postali vodilni ponudnik tovrstnih storitev, kar je naš cilj, potrebujemo celovite storitve,« pravi Vukmirovič. Po njegovih besedah se slovenski trg tako na področju telekomunikacij kot tudi na področju informacijskih tehnologij uvršča že med bolj razvite, majhen zaostanek imajo samo še na področju dostopa do interneta. »Trgi jugovzhodne Evrope pa so v zelo različnih fazah razvoja. Hrvaški trg telekomunikacij je v nekaterih pogledih celo pred našim, saj se je hrvaški Telekom že pred časom privatiziral. V Srbiji na področju dostopa do interneta še vedno prevladuje tako imenovani klicni dostop do interneta, čeprav je na voljo že tudi širokopasovni (ADSL) dostop. V BiH pa so razmere še malce bolj v povojih. Naše ambicije na teh trgih smo natančno opredelili v poslanstvu in viziji podjetja. V vizijo smo si zapisali, da želimo postati vodilni in mednarodno priznan regionalni operater elektronskih komunikacij ter sistemski integrator telekomunikacijskih in informacijskih tehnologij. Enega imed ciljev vizije - da postanemo javna delniška družba, ki bo vzpostavila, vzdrževala in nadgrajevala regionalno omrežje za povezovanje naših uporabnikov - pa smo lani že dosegli. Naše poslanstvo pa vidimo v tem, da kot vodilni in neodvisni regionalni operater elektronskih komunikacij nudimo

uporabnikom storitve, ki se odlikujejo v vsebini, kakovosti, prilagodljivosti in ceni ter da skrbimo za usklajeno zadovoljevanje interesov med zaposlenimi, lastniki in družbenim okoljem,« poudarja naš sogovornik. Cilji Sinfonike niso usmerjeni zgolj na prodajo opreme, ki omogoča sodoben način komunikacije, pač pa predvsem v razvoj in krepitev tako imenovanih poprodajnih aktivnosti in prilagajanje željam posameznih strank (tako imenovani custom relation management) - in to ne samo podjetij, pač pa tudi posameznikov. Najnovejšo »pridobitev« slovenskega informacijskega trga - to, da ISDN priključek ni več pogoj za širokopasovni (ADSL) dostop do interneta - so vsi ponudniki dostopa do interneta, tudi Sinfonika, sprejeli z navdušenjem, čeprav Telekom v Sinfoniki nimajo za konkurenta, pač pa partnerja, saj za dostop do interneta uporabljajo njegovo omrežje. Od prostega pretoka storitev znotraj Evropske unije si v Sinfoniki ne obetajo pretiranih koristi, saj bo njihova pozornost usmerjena predvsem v jugovzhodno Evropo. Podjetje že vse od nastanka deluje v prostorih, ki sta jih za skupno podjetje »prispevali« trzinski podjetji ECS in ECS Tel. »Lokacija nam je zelo všeč, saj so cestne povezave v vse smeri odlične, poleg tega je trzinska cona zelo stimulatívno poslovno okolje, ki v slovenskem prostoru uživa ugled spodbujevalnika slovenskega gospodarstva. Ker tudi z občino nimamo nobenih težav, o tem, da bi se selili kam drugam, ne razmišljam,« pravi Vukmirovič.

Zoran Jereb

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30.**

Invalidi potrebujejo predvsem pogovor in razumevanje

Organiziranosti in aktivnostih Medobčinskega društva invalidov Domžale, ki s svojim delovanjem pokriva tudi občino Trzin, kjer povezuje 140 delovnih invalidov in drugih članov, ste nekaj lahko prebrali že v prejšnji številki Odseva, tokrat pa vam predstavljamo Vido Perne, Trzinko, ki je pred letom dni od sokrajana in dolgoletnega predsednika Edvarda Završnika prevzela vodenje tega društva. Zanimalo nas je, kakšni so njeni pogledi na delo, ki ga opravlja, kako je zadovoljna z organiziranostjo delovnih invalidov pri nas in z možnostmi, ki jih imajo, ter kakšne so težave, s katerimi se soočajo.

Komu je pravzaprav namenjeno to društvo invalidov?

Naše društvo je namenjeno vsem delovnim invalidom, torej tistim, ki imajo posledice težkega in dolgoletnega dela, različnih nesreč in bolezni, povezanih z delom. Naši člani so tudi tisti invalidi druge in tretje kategorije, ki so še aktivni v delovnih razmerjih ali pa na čakanju za zavodu RS za zaposlovanje, nekateri so invalidsko upokojeni, spet drugi so invalidi na vozčkih ali imajo priznano telesno okvaro zaradi bolezni in nesreč. Društvo pa je namenjeno tudi njihovim svojcem in prijateljem ter vsem prostovoljcem, ki želijo na ta način pomagati. Tudi vsi mi, ki vodimo to društvo, imamo status delovnega invalida, saj velja, da človeka lahko razume le tisti, ki ima enake ali podobne težave.

Članstvo se z leti povečuje. Zato ker so razmere za delo vse težje in puščajo več posledic ali preprosto zato, ker so vas ljudje po vsem tem času uspeli spoznati in vidijo prednosti tovrstnega združevanja?

Res je, članstvo se z leti povečuje. Ko je bilo društvo leta 1975 ustanovljeno, je bilo število članov majhno, danes pa je samo delovnih invalidov 1400, skupaj z ostalimi člani pa kar 2100. Število delovnih invalidov se povečuje zaradi razmer, to je težkega dela in dolgega delovnega časa. Takšni ljudje se nam pridružijo zato, da dobijo različne informacije o pravni pomoči, svojih pravicah, invalidskem zavarovanju, delovnih razmerjih ipd. Največ je poškodb, ki so posledica bolezni na delovnem mestu - okvare hrbtenice, psihične bolezni, stres, bolezni srca in ožilja ... Je pa res, da se veliko ljudi včlani tudi zaradi druženja, to bi lahko rekla zlasti za ženske, ki se tudi sicer bolj udeležujejo naših družabnih srečanj.

Društvo deluje na prostovoljni bazi. Kako ste pravzaprav organizirani in kakšni so vaši programi?

Društvo ima svoje prostore v Domžalah na

Vida Perne, predsednica Medobčinskega društva invalidov Domžale

Ljubljanski cesti 106 a. Vodstvo društva predstavljamo predsednica Vida Perne, podpredsednik Slavko Novak, tajnica Martina Lampret in blagajničarka Majda Sadar. Pri izvajanju programov nam pomaga enajstčlanski izvršni odbor in trindvajset prostovoljcev, ki delajo na terenu kot poverjeniki. Sicer pa imamo izdelane posebne programe na različnih področjih: skrb na neodvisno življenje težkih invalidov, prva osebna in socialna pomoč ter informiranje, pomoč invalidom za ohranjanje zdravja po operacijah ali po nastanku invalidnosti, ohranjanje psihofizičnih sposobnosti in skrb za kulturno in družabno življenje. Prav v zvezi z družabnim življenjem bi rada omenila vsakoletno tradicionalno srečanje invalidov v Hali komunalnega centra v Domžalah, ki bo letos v soboto, 1. aprila. To srečanje je vsako leto lepa priložnost tudi za izmenjavo izkušenj z društvu iz vse gorenjske regije, ki jih povabimo v Domžale. Vsako leto gremo tudi na pustovanje, pa v terme Banovci in hotel Delfin v Izolo, na martinovanje in silvestrovanje, na vrsto izletov; letos gremo celo v Tunizijo. Posebno pozornost namenjamo tudi socialnozdravstveni dejavnosti na področju ohranjanja zdravja (člani imajo na razpolago obisk zdravilišč, organiziramo tudi rekreativno vadbo, sprostitvene vaje, avtogeni trening ipd.), organiziramo pomoč socialno šibkim (za razdeljevanje tovrstne pomoči imamo poseben pravilnik) in pomoč članom v duševni stiski, dobro pa imamo v našem društvu poskrbljeno tudi za športno dejavnost. Na tem mestu želim omeniti državno prvenstvo invalidov v streljanju z zračnim orožjem, ki ga bo naše društvo organiziralo 22. aprila v Osnovni šoli Trzin.

Na mesto predsednice ste bili izvoljeni pred letom dni, članica društva pa ste že šest let. Kaj vam pomeni delo v takšnem društvu?

Takšno delo je zame velik izziv. Izredno me veseli delo z ljudmi, še posebej z invalidi, ki imamo specifične težave, potrebe in želje. Vsakega moramo gledati kot celoto v vseh njegovih življenjskih aktivnostih. Opazovati moramo njegovo življenje v primarnem okolju, njegovo vedenje, v kakšnih pogojih živi ter kakšne so njegove finančne in zdravstvene zmožnosti. Moj življenjski moto je pomagati nemočnim, odri-njenim, pomoči potrebnim in osamljenim ljudem. Ugotavljam, da sem zdaj v društvu še bolj zaposlena kot prej, ko sem še hodila v službo, saj je treba v takšno delo, če ga želiš opraviti kakovostno, vložiti ogromno energije. Veliko je treba sodelovati z različnimi institucijami, z Zvezo delovnih invalidov, različnimi zavodi, občinami, našimi donatorji in drugimi.

Omenili ste donatorje. Verjetno se tudi vi srečujete s pomanjkanjem finančnih sredstev?

Seveda, precej smo odvisni od različnih donacij, saj od zveze glede na število članov dobimo zelo malo sredstev. Da lahko uresničujemo načrtovan program dela, nam pomagajo donatorji in različni posamezniki. Naša največja želja je, da bi nas občine, iz katerih prihajajo naši člani, bolj podprle pri financiranju naših programov in nam prisluhnille, saj smo zelo aktivni na svojem področju.

Kako ocenjujete položaj invalidov v družbi?

Po veljavni zakonodaji se invalidi delijo le še na dve stopnji - prvo in drugo, tretje stopnje, po kateri so morali delodajalci invalidu omogočiti lažje delovne razmere, pa zdaj ni več. Nova zakonodaja je izenačila invalide glede odpuščanja, kar seveda ni dobro. Tudi reforme, ki jih pripravlja vlada, so do nas neprijazne, in jih absolutno ne podpiramo. Odnos okolice še ni tako negativen, premalo pa je podpore in sodelovanja med pristojnimi institucijami.

Kaj si želite v prihodnje - kot delovna invalidka in kot predsednica društva?

Želim si več poslušanja do nas invalidov, da bi nas družba sprejela take, kot smo. Kot predsednica pa si želim, da bi lahko pomagali vsem članom, ki so delovni invalidi in pomoči potrebni. Za reševanje naših potreb si želim več finančnih sredstev ter več sodelovanja med invalidi in pristojnimi organizacijami, saj naj bi živeli v socialni državi.

Besedilo in foto: Jasna Paladin

Marec - mesec, posvečen ženskam

Marec je mesec, v katerem nas družba **kar dvakrat zapored spomni na ženske, na njihovo prisotnost, kot tudi na njihove vloge znotraj le-te. In zakaj ravno marec? Morda zato, ker je prvi pomladanski mesec, je čas, v katerem se začne prebujati mati narava, ko je vse živo, na vrhuncu svoje rodovitnosti in smiselnosti življenja. Pomemben del narave, ki prav tako prispeva k rodnosti in nadaljevanju življenjskega cikla, pa je seveda ženska, ki rojeva nova življenja.**

Praznovanje materinskega dneva v moderni družbi nima ravno dolge tradicije, pri čemer pa velja poudariti, da korenine čaščenja mater najdemo že v stari Grčiji, od koder smo verjetno ta običaj tudi prevzeli. V antičnem svetu je bilo namreč čaščenje mater povezano z obrednimi ceremonijami v čast boginji zemlje Rei.

Dan žensk oziroma dan žena pa se je uveljavil šele po drugi svetovni vojni, predvsem v obdobju socializma, ki je iskal zamenjavo za materinski dan, saj je le-ta s seboj nosil priokus verovanja. Dan žena je predvsem praznovanje ekonomske, politične in socialne enakopravnosti žensk z moškim spolom. Sicer pa je praznik v ZDA obeleževal spomin na ženske demonstracije 8. marca 1909, kot

mednarodni praznik pa je bil sprejet leta 1910, in sicer na pobudo borke za enakopravnost žensk **Clare Zetkin**. Njeni cilji so bili predvsem spodbujati solidarnost med obema spoloma, večjo udeležbo žensk v javnih gibanjih, boj za splošno volilno pravico žensk ter zaščito žensk in otrok. Dan žena se uradno praznuje od leta 1917.

Čeprav se danes zdi, da so ženske dosegle svojo emancipacijo z moškimi, v mnogih primerih še vedno ostajajo neenakopravne in podrejene. Sicer je res, da so v zadnjem času strmo napredovale in se na marsikaterem področju izenačile s svojim tekmečem nasprotnega spola, toda kljub temu so na področju zaposlovanja moški še vedno v boljšem položaju in v mnogih primerih za enako delo plačani bolje kot njihove kolegice. Prav tako je še vedno več moških v primerjavi z ženskami na vodilnih položajih, pa najsi bo to znotraj vodilnih podjetij ali v politiki. Seveda je res, da so tudi ženske prisotne, toda žal njihova pot do vrhov ni tako rožnata, kot se na prvi pogled zdi, saj se mora večina le-teh, karieri v prid, odpovedati otrokom, torej rojevanju, ki pa je poglavito za ohranjanje človeške vrste in hkrati Slovencev kot naroda.

Ja, na žalost je ženskam v velikih primerih še

vedno čisto avtomatično dodeljena skrb za družino in za opravljanje gospodinjskih del. Veliko jih še vedno opravlja dvoizmensko delo, v službi in doma, in so dvojno obremenjene. So ujetnice med kariero in družino. Pogosto je težko združiti oboje, uspe le redkim. Zdi se, da bi se morala socialna politika kar krepko spremeniti in se bolj zgedovati predvsem po skandinavskih modelih, kjer so tovrstne zadeve bolje urejene. Moški, predvsem tisti patriarhalno vzgojeni, pa bi morali spremeniti način mišljenja in poseči tudi na področja, ki veljajo tradicionalno kot ženska. Tako bi bilo dobro, da bi ob prilikah, kot sta dan žena in materinski dan, razmišljali o problemih, s katerimi se soočajo ženske v današnjem času, ne pa da slepo sledimo komercialnim vzgibom cvetličarjev, slaščičarjev in drugih trgovcev, ki gledajo samo na to, koliko bodo iztržili za razna darilca, ki naj bi jih bili partnerji dolžni podariti svojim ženskam in materam. Ne rečem, da ženske nimamo rade pozornosti, toda še vseeno sem bolj naklonjena tistim spontanim, ki so res iz srca, ne da bi kogar koli kdo na to opomnil. Zato bi bilo res bolj prav, da vsaj v teh dveh dneh bolj razmislimo o vlogi ženske, matere. Darilca so le obstranskega pomena!

Mirjam Štih

»FUJIFILM ZA OTROKE« - ena prvih dobrodelnih licitacij fotografij pri nas

Zelo poseben dogodek je v četrtek, 9. februarja, v sodelovanju z občinami Domžale, Trzin, Mengeš in Lukovica pripravilo podjetje FUJIFILM Slovenija. S sklepnim večerom se je namreč zaključila dobrodelna licitacija fotografij z naslovom »FUJIFILM ZA OTROKE«, katere celoten izkupiček je namenjen otrokom.

Celoten izkupiček od dobrodelne licitacije fotografij je podjetje Fujifilm podarilo Centru za socialno delo Domžale, kjer pripravljajo novi dnevni center za otroke in mladostnike, nekaj sredstev, pridobljenih z licitacijo fotografij, pa bo namenjenih tudi skladu, iz katerega se otrokom iz socialno šibkih družin sofinancira počitniško potovanje na morju v času poletnih počitnic. Dobrodelna licitacija fotografij je prvi tovrstni projekt pri nas. V javnosti je bil deležen izrednega zanimanja, še zlasti zaradi tega, ker je podjetje FUJIFILM Slovenija preko lokalnih medijev na področju občin Domžal, Trzin, Mengeš in Lukovica pozvalo vse občanke in občane k doniranju fotografij, ki so se na sklepnih prireditvah po načinu licitiranja prodale. Zanimanje je bilo tako veliko, da je organizator akcije poleg licitacije pripravil tudi prodajno razsta-

Iz desne: Iris Lukan, direktorica podjetja Fujifilm Slovenija, Peter Verbič z najdragocenejšo fotografijo ter vodja projekta Katarina Karlovšek s sinčkom Žanom, ki je z velikim veseljem pomagal pri projektu

vo fotografij v predverju Kulturnega doma Franca Bernika v Domžalah.

Na objavljen natečaj za donacijo fotografij je organizator prejel več kot 120 fotografij različnih motivov in tematik. Prevladovali so prekrasni motivi iz narave ter različni motivi otrok iz vseh koncev sveta. Čudovita paleta raznovrstnih fotografij je bila dana vrednost projekta »Fujifilm za otroke«, ljubitelji fotografije pa smo ponovno odkrivali lepoto izdelanih fotografij, ki vse prevečkrat končajo na našem računalniku

in ne na mestu, ki jim je namenjen - v fotoalbumu.

V vlogi voditelja licitacije je zablestel **Robert Pečnik - Pečo**, sicer zelo priljubljen moderator na Radiu Hit, ki je izvedel licitacijo kot pravi mojster tovrstnega trgovanja. Najdražja fotografija avtorice **Anke Ažman** je dosegla vrednost 45.000 tolarjev, novi lastnik te fotografije je **g. Peter Verbič**, član Rotary cluba Domžale, ki je na vprašanje, kam bo obesil dragoceno fotografijo, dejal, da jo bo poklonil Rotary klubu Domžale. Rotary club Domžale, ki vsako leto znatno denarno podpre rejniške družine, pozdravlja in podpira tovrstne humanitarne prireditve, kajti vsak rotarijanec nosi v srcu tudi veliko dobrodelnosti in ljubezni do tistih, ki nas potrebujejo. To je z angažiranostjo pri tem projektu pokazala tudi direktorica podjetja Image & Information d.o.o., Fujifilm Slovenija - gospodična **Iris Lukan**.

Želja organizatorja projekta je, da bi dobrodelna licitacija fotografij postala tradicionalna tako v občini Domžale, kot tudi v drugih večjih mestih po Sloveniji, ki bo združevala ljubitelje fotografske umetnosti in dobrih ljudi po srcu.

Katarina Karlovšek

Edinost, sreča, sprava...

Imel sem to smolo ali srečo, da sem bil 8. februarja v Zrečah na smučariji, in sem zvečer lahko prisostvoval lokalni proslavi občine Zreče, ki je bila v dvorani hotela Dobrava. To ne bi bilo nič posebnega, vendar je zanimiva primerjava s prireditvami v naši občini.

Že sama scena je bila posebnost; nič načičkanega, skromno, preprosto in morda zato zelo učinkovito. Zadaj za odrom je bilo veliko platno, na odru so sedeli nastopajoči glasbeniki, pred odrom desno mikrofon (en sam), v sredini pred odrom mizica z doprsnim kipom Prešerna, vaza z devetimi nageljni in zelenje, ki gre zraven, nato še mizica s projektorjem, levo oder za pevski zbor. Na sredi ob levi steni zakrit računalnik, malo bolj zadaj pa še umaknjen snemalec z digitalno videokamero. Sprednji stoli so bili rezervirani za goste in prejemnike priznanj, za voditelje in častnega udeleženca, župana. In se je začelo; točno ob napovedani uri so veliki oder zasedli glasbeniki, manjšega na levi pa pevci, skozi projektor je računalnik posredoval različne slike Prešerna, lep posnet glas je recitiral odlomke Prešernovih pesmi. Nato je pevski zbor glasno in zbrano zapel slovensko himno, povezovalka je pristopila k mikrofonu in spregovorila nekaj stavkov, pristopil je ravnatelj osnovne šole Zreče in s kratkim govorom poudaril pomen praznika. Po govoru je pevski zbor zbrano in odlično zapel tri pesmi in s tem ustvaril primerno vzdušje za podelitev priznanj najbolj zaslužnim. Bilo je pet prejemnikov, vsi so bili tako ali drugače poznani v slovenskem prostoru in tudi mednarodno. Prejemniki so bili med drugim študent arhitekture, ki je bil lastnik že nekaj mednarodnih priznanj, pa domači slikar, glasbenik... Priznanja so podeljevali posamezni vidnejši občani iz ustreznega področja. Najpomembnejše priznanje je bilo izročeno cerkvenemu pevskeemu zboru, podelil ga je župan. Zanimivo pri tem je, da povezovalka ni brala, zakaj je kdo zaslužen, pač pa so preko videa predvajali kratek odlomek iz življenja in dela nagrajenca, ki je bil nadgrajen tudi z besedilom. Program se je nadaljeval z glasbenimi točkami, na koncu pa je orkester zaigral še venček popularnih melodij in proslava se je zaključila točno po eni uri programa. Gledalce v dvorani, ki je bila nabito polna, je povezovalka pozvala, naj si ogledajo razstavo slik domačih mojstrov. Župan pa je povabil goste in nagrajence v posebno sobo, kjer jim je priredil svečano večerjo. Zakuske za gledalce ni bilo. Sam sem bil prevzet od preprostosti, kakovosti in tudi od kratkega časa, kar mi je pokazalo, kaj se vse lahko naredi, če je zadeva dobro pripravljena.

Zakaj vse to pišem?

Zato, ker se spominjam in si zelo želim, da naše prireditve ne bi bile zgolj formalnost. Prešernovo proslavo je pokojni Ivan Ručigaj pripravljal kar lep čas, dal ji je naslov Krst pri Savici, opremil jo je s takrat edinim tehničnim pripomočkom, ki nam je bil na razpolago - diaprojektorjem, nastopali so vsi najboljši trzinski igralci, igralke ter recitatorji in nabito polna dvorana je bila zadovoljna, in trzinska publika je bila razvzajena in zahtevna, če je bilo slabo, so znali to tudi odkrito povedati. Pa pogledjmo nekoliko bližje. Kar nekaj nas je, ki spremljamo kulturna dogajanja, vendar nas ne ve veliko, da smo imeli v Trzinu že imenitno videosekcijo v okviru KUD-a, ki je naredila imeniten kratki igrano - dokumentarni film o ekologiji (zelenju in rožicah v trzinskem močvirju), pa dober skeč na osnovi play backa. Mislim, da se ne motim, če trdim, da je vse to vodil Gašper Ogorelec. Potem smo začeli »cizati« in smo najprej »izcizali« Gašperja, potem so počasi odšli tudi drugi. In kar je ostalo, je bila... (ne bom citiral Cankarja, da ne bi koga le preveč prizadel). Še bi lahko našteval, kar za več številč Odseva, pa ne bi dosegel namena, ki sem si ga zastavil. Poznam vsaj tri člane KUD-a, ki so sposobni danes narediti vsaj tako dobro prireditve, kot smo jih bili vajeni v preteklosti, vprašanje je le motivacija in honorar; najdražja je pač prireditev, ki je ni ali pa moraš nastopajoče povabiti od drugod. To vprašanje je še toliko bolj pomembno, ker smo končno le postali lastniki Kulturnega doma in stojimo pred obsežno obnovo. Komu bomo zaupali upravljanje in za kakšen namen bo dom služil? To smo dolžni povedati občanom, ki bodo odločali o tem in posredno tudi o denarju, ki so ga pripravljene dati zanj. **Vrnimo v Trzin prava odrska dogajanja.**

Edinost...

Pa smo tam. Bolj kot je majhen kraj, večje so delitve. Nekateri kar iščejo teme, kako bi nas delili, če ne najdejo primera v Trzinu, pa gredo na hrib in vsak vandalizem jim pride prav, da brž povedo, kdo so pravi in kdo ne. Nekdo mi je ob tem rekel, zakaj niso tiste, ki niso bili leta 1945 »na pravi strani«, strpali v vrtače in rudniške jaške. Kako je žalostno, da nepremišljena izjava kar nenkrat zbudi stare bolečine in delitve. Po mojem je neodgovorno sedanje generacije obremenjevati s starimi frustracijami. Kaj nimamo dovolj drugih problemov, kjer bi lahko pomagali (zbirališča narkomanov, igle okrog in okrog...).

Ko sem leta 1962 prišel v Trzin, smo bili sredi sivoželeznih časov, partijskega enotumja in še česa. Pa mislite, da smo se delili na »prave« in »neprave«? Niti slučajno! Za vsak rojstni dan smo sedli skupaj tisti ta cerkveni in oni drugi, pili in peli, se zabavali, pa nič delili. Sedaj smo v demokraciji, pa brez delitev pač ne gre. Imamo dovolj skrbnikov, ki poskrbijo za to. Kako je bilo lepo, ko si šel mimo Kasarne, Matijeza, Na Jeza, Matička, Narobeta ali Jakove Mete, pa se je slišala vesela pesem, in si skoraj gotovo zavil notri.

... sreča in...

Pravijo, da je družina srečna, če je oče srečen in vesel. V taki družini je veliko skupnega ustvarjalnega dela. In župan naj bi bil oče vsem občanom. Pa si to tako različno razlagamo! Pravi župan bi moral imeti vsaj nekaj več kot 60 odstotkov funkcije bolj častno vlogo, drugi del morda bolj deloven, med ta dela bolj štejem medobčinska usklajevanja in dogovarjanja. Pa pogledjte, kaj vse mi zahtevamo od našega; moral bi vedeti, kje ob praznikih visi zastava, ali je prav obrnjena, katera cestna tabla stoji prav in katera ne, organizirati bi moral vse prireditve in ob tem pisati še scenarije in imeti slavnostne govore, pa... Seveda je tudi župan samo človek z vsemi svojimi napakami, zato je nekaterim všeč, drugim spet ne. In prav je tako. Toda za božjo voljo, ne obremenjujmo ga prav z vsem, ne valimo vse krivdo, tudi za tisto, kar nam ni všeč, nanj. Pustimo ga vsaj en mandat mirno delati, da bo vsaj lahko pokazal, kaj še ni postorjenega, čeprav je po mojem že veliko. Kritikom moram pač odgovoriti, da nas je nekaj, ki tudi drugače razmišljamo - pozitivno. Dolgo me niso pregovorili, da bi se oglasil v Odsevu, no, pa so me; nekaterim bo to všeč, mnogim tudi ne. Toda naš časopis mora odsevati različna mnenja, tudi takšna, ki nekaterim verjetno ne bodo všeč. Prejšnjega urednika, ki ima daleč največ zaslug, da se je ta časopis rodil, pa ponovno rodil, pa mnogo pripomogel, da smo postali samostojna občina in da lahko danes največ govorijo ljudje, ki so bili takrat proti ali so kako drugače ovirali tvorce novih časov za Trzin, smo po preizkušeni boljševiski metodi odstranili s scene in z njim tudi ves uredniški odbor... Pa se novemu uredniku godi kaj bolje? Še dobro ni spoznal trzinske stvarnosti, pa ga že napadamo z desne in leve, pa še po sredini. In to naj bo sreča? Za vse?

... sprava

V trzinskem občinskem svetu nimajo večino stranke, pač pa gibanja, ampak tisto ma-

lo strank, ki so, so obdržale pretekle doktrine, namesto skupaj so stopile vsaka na svoj breg in se brez jasno definirane lokalne politike borijo druga proti drugi, nekatere občasno stopijo skupaj, da porazijo druge in tako v nedogled. Zadnja skrb jim je dobrobit občanov, samo da obvelja »naša«, saj smo na oblasti. Oblast je največja droga, mi je svoj čas zaupal neki analitik, zato bi nekateri storili prav vse, da se na oblasti tudi obdržijo, pa čeprav čisto malo. To, da nima primumernega znanja in izobrazbe, jih pri tem še najmanj moti. Letos je vililno leto, dobili bomo drug občinski svet. Javno naprošam strankarske veljake, naj dajo na vrh strankarskih list mlade izobražence, ki bo-

do odločali o svoji prihodnosti, ne da o tem odločamo mi, stari. Naj odloča o svoji usodi mlada internetna generacija! Če to storijo, bodo v veliki meri demantirali moje današnje pisanje. In prosim, prosim, stopimo skupaj in bodimo prijatelji, nabiti s pozitivno energijo in delajmo skupaj za dobro nas vseh, pa ne bo potrebno nobene formalne sprave. Kdor je te vrstice v celoti prebral, kapo dol, kdor pa ne, tudi prav in nič zato, da le prebere in si zapomni prvo in zadnjo vrstico in se skuša po njih ravnati.

... k nam naj nazaj se vrnejo...

Tone Ipavec

Žerjavčki, žerjavčki...

...prelepe žlahtne rožice, počasi izginjate, pa vas je kljub temu vedno več. Bi najbolje napisali za uvod k poročilu o občnem zboru DU Žerjavčki.

Nobenega dvoma ni, da je to najštevilčnejše in najbolje organizirano društvo v občini, čeprav delujejo šele od leta 1998 dalje. V društvo je včlanjenih preko 350 občanov, nekaj tudi iz drugih občin, saj jim je druženje v našem društvu prijetno, in privablja tudi nove člane, je po uvodnem pozdravu navzočih povedal predsednik društva g. **Franc Pavlič**. Posebej je pozdravil navzoče goste: g. **Peršaka**, trzinskega župana, g. **Mušiča**, predsednika ZB, g. **Planka**, predsednika veteranov, g. **Simšiča**, predsednika DU Kamnika in predstavnika ZDUS-a in Gorenjske zveze in gospo **Trobec**, članico upravnega odbora DU Mengeš.

Sledil je kratek kulturni program, ki so ga izvajali člani pevske sekcije društva; nekaj lepih pesmi so obogatili s čutno podanimi recitacijami avtorji **Kuferšin**, **Andrejaž**, **Pavec** in **Muhar**. Program je lepo zaokrožila članica DU Žerjavčki s solo petjem ob samospremeljavi na kitari gospa **Silva Kosec**. Pri drugi pesmi ji je pritegnila cela dvorana. Vse skupaj je nevsiljivo in lepo povezovala gospa **Meta Železnik**. Sledil je uradni del, svoja poročila pa so poleg predsednika društva prebrali še tajnica gospa **Olga Stopar**, blagajničarka gospa **Meta Železnik**, za NO **Joži Valenčak** in za ČR predsednica **Anka Jurše**.

Nekaj poudarkov iz predsednikovega poročila:

Najbolj množična dejavnost je bila izletništvo, ki se je skoraj v celoti realiziralo, tudi pohodništvo je delovalo skozi vse leto, udeleževali pa smo se kolesarskih in drugih športnih aktivnosti in tekmovanj: balinaje, smučanje... Da je bilo tudi druženje prijetno, smo organizirali dva dobro obiskana piknika s srečelovom, manjkalo ni niti martinovanje in tradicionalno novoletno srečanje. Tudi predavanja so bila izvedena po

planu, še posebej pa je predsednik poudaril ustanovitev recitacijsko-dramske sekcije, ki je imela za seboj že kar nekaj uspešnih nastopov in promocijsko prireditev ob predstavitvi prvega Zbornika pesmi članov društva. Poudaril je, da je sama prireditev lepo uspela in da smo prvič uporabili predstavitev sodelujočih preko projektorja in računalnika (power-point). Oddajo je na VHS in DVD poslala videosekcija društva Mavrica iz Mengša.

Po podanih poročilih so se vrstili pozdravi gostov, župan pa je še opisal, kako daleč je z oddelkom doma za starejše v Trzinu, kjer bo organizirano tudi dnevno bivanje in oskrba na domu, povedal, da je kamnolom v velikem delu že last občine, orisal prihodnjo ureditev ploščadi pred CIH, navzoče seznanil s situacijo z domom KUD-a in še o nekaterih zadevah, ki so zanimale navzoče...

Skratka, zborovanje je potekalo v prijetnem razpoloženju in z mnogimi željami za prihodnost, nadaljevalo pa se je s pesmijo in plesom.

Tone Ipavec

Popravek

Janez Mušič nas je opozoril na dva napačna podatka, ki smo jih objavili v decembrskem in januarskem Odsevu.

Decembra smo v pogovoru z Danico in Maksom Pircem zapisali, da je trzinsko šolo v času okupacije požgal okupator, vendar to ne drži. V knjigi Mengeš in Trzin skozi čas je Mušič našel navedbo, da so šolo med drugo svetovno vojno kar trikrat požgali partizani (prvič decembra 1943, drugič februarja 1944 in tretjič marca istega leta, ko je pogorelo tudi prtiličje).

Januarja pa smo v pogovoru z Ivanko Bugar navedli napačen datum smrti baronice Marije Lichtenberg. V že omenjeni knjigi je navedeno, da je baronica umrla že na začetku druge svetovne vojne (leta 1941) in ne šele po njej.

Janezu Mušiču se zahvaljujem za popravke, vsem bralcem pa opravičujem zaradi netočnih informacij.

Zoran Jereb, urednik

Občni zbor OOBZ NOB Trzin

Občinski odbor združenja borcev NOB (OOBZ NOB) Trzin je imel 23. februarja 2006 občni zbor, na katerem je predsednik združenja Maks Cerar med drugim opozoril na knjigo, izdano v Avstriji, z naslovom (v prevodu) *Okupacija in revolucija v Sloveniji leta 1941 - 1946*, katere prevod v slovenščino so sponzorirali J. Bernik, J. Dežman in Tamara Pečar.

Ta knjiga navaja, da je v Sloveniji potekala državljanska vojna med silami, zvestimi kralju Petru, in begunsko vlado ter komunističnimi uporniki. Narodnoosvobodilni boj in upor naj bi bila le velezidaja begunske vlade, okupacijske sile pa naj bi bile dolžne zagotoviti red in mir, in so bile mednarodno pravno upravičene do kaznovanja upornikov, izseljevanja, zapiranja v zapore in taborišča. Boj proti okupatorju in njegovim pomagačem naj bi bil protipraven in kriminalno dejanje ter spričo tega tudi priznanje NOB nedopustno in kršitev mednarodnega prava.

Iz tega sledi, da so dejanja naših nasprotnikov, poražencev v drugi svetovni vojni še lahko nevarna, saj hočejo izničiti partizanstvo, narodnoosvobodilni boj ter boj proti okupatorju in njihovim pomagačem. Želijo tudi izničiti sklepe AVNOJ-a, Osimskih in Rimskih sporazumov in podobno.

Tudi sedanja oblast si daje naloge povsem izven domene naše dejavnosti. Besed kot so partizan, NOB, svoboda domovine in osamosvojitve domovine v državnem zboru in širše ni več slišati. Ob dnevu mrtvih je bila ob spomeniku pri osnovni šoli žalna komemoracija. Ob tem se strinjam z urednikom g. Jerebom, ki je v Odsevu zapisal, da na žalni slovesnosti ni bilo zaslediti tistih občanov, katerih udeležba bi bila nujna. Prav tako se moramo zahvaliti g. Jerebu za poročanje o udeleževanju našega združenja. Predvsem smo bili prijetno presenečeni, da je objavil obvestilo o žalni komemoraciji na prvi strani Odseva, za kar se mu tudi zahvaljujemo.

Na tem občnem zboru je bila izrečena tudi pohvala in zahvala občini Trzin ter županu g. Peršaku za razumevanje in pomoč našemu združenju, še posebej, ker mu preteklost ni tuja in jo priznava. Na občnem zboru smo sprejeli štiri nove člane, hkrati pa vabimo k včlanitvi v naše združenje vsakega, ki enako misli in podpira NOB. Občni zbor smo zaključili v prijetnem klepetu.

Ada Lovše Mušič,
tajnica OOBZ Trzin

Tudi letos na Havaje!

Tone Škrlep je Trzincem in bralcem Odseva po svojih izjemnih športnih dosežkih že dobro znan, prav tako ga po dosedanjih uspehih na ironmanih in ostalih triatlonskih poznajo širše po Sloveniji. V tokratnem pogovoru sva se zato osredotočila na minulo sezono, v kateri je pozdravil zahrbtno poškodbo tetive, na zimske treninge in priprave na letošnje športno leto ter na mnoge želje in načrte, ki jih Tonetu, kljub naporom in številnim ironmanih, ki jih že ima za seboj, ne manjka. »Volja in želje so, zdravje in veselje pa tudi. Kako bo, bomo pa videli!« svoje cilje realno opiše Tone, vsem, ki na triatlon gledajo kot na nekakšno mučenje, pa že na začetku pove: »Če bi trpel, tega ne bi počel!«

Sedemindesetletni Tone Škrlep, ki triatlon zdaj kot veteran trenira že sedemnajsto leto, vedno rad opiše svoje začetke pri tem športu, ki združuje plavanje, kolesarstvo in tek. Začel je ob koncu osemdesetih let pri takrat zelo priljubljeni akciji Kaveljci in korenine, v okviru katere je bilo potrebno preplavati Blejsko jezero, precej preteči na smučeh, opraviti nekajurni pohod, preteči mali maraton in prekolesariti maraton Franja. »Takrat je bil to velik zalogaj, predvsem zato, ker še nismo imeli takšne opreme kot danes. Te športne akcije so mi bile v veliko veselje in skozi to sem se navdušil za triatlon,« pove Tone in nadaljuje, da se je nato včlanil v triatlonski klub Trisport, ki ga vodi znani kamniški triatlonec Miro Kregar, prvega triatlona pa se je udeležil pri svojih štiridesetih letih, torej takrat, ko se večina športnikov že poslovi od aktivnih tekmovanj. Čeprav kljub naporom in rednim treningom Tone ves čas hodi tudi v službo, so njegovo ljubezen do športa kmalu kronali številni uspehi in do danes kar štirinajst zaključenih ironmanov - kraljevskih triatlonov, pri katerih je treba preplavati 3800 metrov, prekolesariti 180 kilometrov in preteči pravi maraton, torej dobrih 42 kilometrov. Čeprav so vsi ironmani, ki jih organizirajo po vsem svetu, po dolžini disciplin enako dolgi, pa za najbolj prestižnega velja ironman na Havajih, na katerem lahko tekmuje le 1.500 najboljših triatloncev sveta, in velja za nekakšno neuradno svetovno prvenstvo. To je tudi eno najtežjih tekmovanj, saj športniki kilometre premagujejo ob visoki vlagi, ki lahko doseže tudi 90 odstotkov, temperature pa presegajo 30 stopinj. Tone se je na Havajih potil že štirikrat in vsako leto znova ga vleče prav tja. »Vsem nam so cilj Havaji, podobno kot so večini športnikom cilj olimpijske igre. Doslej sem že bil uspešen, a vseeno mi tam še ni uspelo narediti takšnega rezultata, kakršnega sem si želel in kakršnega sem sposoben,« pravi Tone. Havajski ironman ima od vseh tovrstnih tekmovanj tudi najdaljšo tradicijo; začetni trije dne-

Tone se z minulimi sezonami in športnimi načrti ne obremenjuje preveč. »Kar bo, pa bo! Dokler bo veselje in zdravje, bo že šlo,« pravi in razkrije, da na leto prekolesari do 7000 kilometrov, preteče do 1500 kilometrov in preplava do 250 kilometrov.

vi, ki so jih tekmovalci porabili od starta do cilja, pa so se danes zmanjšali na največ sedemnajst ur, kolikor je limit za dokončanje tekme. Ta športni dogodek pa je tudi medijsko zelo privlačen, saj si ga vsakič v živo ogleda veliko gledalcev. Le najboljši se torej vsako leto pomerijo na Havajih, vendar si je vstopnico za start potrebno tudi zaslužiti, za kar pa čez leto po vsem svetu organizirajo številne kvalifikacijske tekme. Tone se bo tudi letos spomladi skušal kvalificirati v Celovcu, a na tekmi mora zmagati. »Tekma v Avstriji mi ustreza, ker je blizu, ker je klima podobna naši, pa še predrago ni. Toda na evropskih tekmah je konkurenca tako huda, da šteje le zmaga!« pravi in dodaja, da je imel podobne cilje tudi lani, vendar se mu želje niso izšle, saj mu je zagodla poškodba tetive, ki jo je v drugi polovici leta z daljšim počitkom pozdravil. Lanskega havajskega ironmana se torej ni udeležil, saj je izpustil tudi kvalifikacijsko tekmo v Nemčiji, zato pa ima letos brez poškodbe še več volje, veselja in moči. Letošnji cilj je torej jasen - ironman na Havajih, s pripravami za to tekmovanje pa je Tone že začel.

V tem obdobju trikrat na teden hodi plavat v Tivoli in vsakič preplava vsaj dva kilometra. Skoraj vsak dan tudi kolesari, a malokrat ga boste videli po ulicah in cestah, saj letos kolesari predvsem v domači sobi, s kolesom na valjih, vadi pa po programu Lancea Armstronga. Treeninge plavanja in kolesarjenja redno kombinira tudi z bolj ali manj dolgimi teki po trzinski okolici. »Bistvena je kombinacija vseh treh disciplin, saj so ravno preho-

di iz ene v drugo najpomembnejši in tudi najtežji. Nikoli nisem mogel trenirati po načrtu, ki so mi ga napisali drugi. Držim se svojega občutka, treniram, ko imam čas, in takrat, ko se mi ljubi, in to se je doslej očitno vedno dobro izšlo. Najbolj kritično obdobje me vedno doleti s prehoda iz zime v pomlad. Organizem takrat začne drugače funkcionirati, treningi so že težji, odpornost pa pada,« razloži Tone. Pove, da ga najtežji treningi čakajo maja in junija, ko pogosto preplava takšno dolžino kot na tekmi, prekolesari polovico razdalje, preteče pa tudi do trideset kilometrov. Julija se po navadi pomeri na kvalifikacijski tekmi, do oktobra, ko je na sporedu havajski ironman, pa se tudi lahko zgodi še marsikaj. »Nekaj časa vzame dopust, konec avgusta začnejo zapirati bazene, jesensko vreme ni več prijazno za vožnjo s kolesom...« A hitro dodaja, da mu ni nič težko. Z leti je sicer izgubil na hitrosti, količina treninga vsako leto malo upade, tudi v slabem vremenu se ne spravi več na kolo, si je pa zato omislil računalnik, ki mu omogoča računalniško vožnjo kolesa po izbrani konfiguraciji terena. A Tone se počuti prav tako močnega kot pred petnajstimi leti. Na treningih se s kilometri najraje spopada sam, čeprav se lahko pridruži tudi treningom članov iz kluba Trisport, marsikdaj pa ga spremlja tudi sin Borut. Poleg dobre telesne pripravljenosti pa je na takšnih tekmovanjih potrebna še večja psihična trdnost. »Triatlonci smo zakomplicirani športniki. Seveda moramo imeti močno željo, da končamo tekmovanje, a nikdar si uspeha ne smemo želeli premočno, saj za to lahko prehitro plačamo davek. To, da si že na startu želiš zmago, malokrat pride v poštev,« pravi Tone, ki prav zato zelo nerad napoveduje kakšne rezultate. Doslej se mu je le enkrat zgodilo, da se je na tekmi psihično povsem podrl oziroma se je zaletel v zid, kakor radi rečejo maratonci, navadno se iz krize vedno uspe izkupati. Tonetov rezultat - 9 ur in 47 minut - še vedno sodi med vrhunske triatlonske dosežke. In v čem je pravzaprav skrivnost uspeha? »Treba se je poslušati, zelo pomembna je prehrana, treba se je tudi kdaj pockrjati s kakšno masažo ali trening popostriti s kakšnim drugim športom. Res je tudi, da se s preteklimi sezonami nikoli ne obremenjujem. Vedno skušam biti pošten do sebe - lahko bi bilo bolje, lahko pa tudi slabše.« Letos se bo udeležil še približno dvanajstih krajših triatlonov in drugih kolesarskih in tekaških tekmovanj in če bo uspel zmagati na kvalifikacijski tekmi, se bo oktobra ob polni luni podal na že svoj peti havajski ironman, vrhunsko organizirano tekmovanje, in morda bo prav letos dosegel svoj življenjski rezultat.

Besedilo in foto: Jasna Paladin

Planinci v zadnjem mesecu

Kljub temu da je bilo v zadnjem mesecu precej lepih dni, nam jo narava že tradicionalno zagode, kadar pripravljamo kakšno društveno akcijo. Tako je zaradi neugodnih razmer odpadel Dušanov izlet na Stol, skupina planinske šole pa se je morala na deževno soboto zadovoljiti kar z orientacijo pod streho.

Ko ima dež mlade ali orientacija na suhem

V soboto, 4. marca, se nas je pred Mercatorjem zbralo devet neustrašnih: štirje vodniki in pet osnovnošolcev. Dež je sicer previdno kapljal, ampak mi smo bili prepričani, da se bo na poti do Kamniške Bistrice že naveličal, zato smo se odpravili na orientacijski pohod (v okviru planinske šole). Med prijetno vožnjo smo malce nejeverno opazovali vse debelejšje kaplje. A vozniki se nismo dali. Pridno smo pritiskali na plin po bistriških ovinkih. Na parkirišču je že prav nemarno zalivalo z neba, zato je bila smer do prve točke pohoda kristalno jasna vsem - čim hitreje in čimbolj direktno do koč. Topel čaj in dobrote iz nahrbtnikov so nas hitro prepričale, da je najprimernejši kotiček za orientacijo prav miza v koči. Tako so otroci pod vodstvom Boštjana in Urše ponavljali teorijo, iskali znamenitosti na karti, računali višinske razlike... Potem pa nas je Tomaž z zvezdno karto popeljal še k bolj »romantičnemu« delu orientacije. Za konec so se otroci preizkusili še v kvizu iz planinske šole in si razdelili sladke nagrade.

Prijeten program se je končal, dež pa je ob vetru vztrajal še naprej, zato smo jo iz koč mahnil kar v avtomobile in domov. Vodja planinske šole pa obljublja, da bomo čisto pravi orientacijski pohod izpeljali v bližnji prihodnosti.

In kaj se še dogaja?

- Planinske skupine se zavzeto učijo. Kot

že veste, se skupina planinske šole (večina otrok je iz PS Nore krave) trenutno ukvarja z orientacijo. PS Bibe je prejšnji teden spoznavala gorske živali, PS Vezalkice pa menda tudi pridno dela.

- Na ponedeljkovi rekreaciji smo se že odlično izurili v nogometu in košarki, seveda tudi v plezanju.
- Nekateri mentorji in vodniki se v sodelovanju z našimi kolegi iz MO PD Domžale pripravljamo na **IZI 2006** (Izmenjava Zanimivih Ideja za delo z mladimi planinci), ki bo v okviru Kamniško-bistriškega PO potekala v Trzinu 1. aprila.
- Priprave na letošnji **20. mladinski planinski tabor** že potekajo. Letos bo v **Medvodju** od 15. do 23. julija.
- Miro pa se je že pospešeno aktiviral pri organizaciji prvomajskega potepanja **po vulkanih Italije**.

Toliko zaenkrat. Pa se beremo spet naslednji mesec. Do takrat pa vi berite naše spletne strani (<http://onger.org/>) in plakate na oglasnih deskah in se nam pridružite pri naših akcijah.

Irena Mučibabić

ZERJAVČKOM

*Nam življenje teče skozi prste,
redčijo se naše vrste.
Ljudje, pa saj ni tako porazno,
najhuje je, če je življenje prazno.
Nam življenje teče skozi prste,
sicer pa nam je tega figo mar,
ko vnuček nas potegne za rokar,
takrat oko se nam orosi,
iskrica v očeh nam zagori,
bilo potrebno je le malo,
da lepo nam je postalo.*

*Doživetja takšna venomer so sladka,
življenje pa odteka v reko brez povratka.
Ljudje, pa saj ni tako porazno!
Najhuje je, če je življenje prazno.
Tudi če nikogar nimaš, razen Boga morda?
Ne otrok in ne prijatelj?
Dovolj je že, če imaš le nekaj znancev,
iskren pogled, stisk roke
in dobra želja izrečena
je boljša kot nobena.*

*A nam je le-ta možnost dana,
če le zdravja je za staro satje,
da družimo se lahko kot sestre, bratje.
Ni nas strah počitka,
ko izgubljena je poslednja bitka,
saj v vojnah, na žalost, umirajo še dan - danes
tudi mladi ljudje soldatje.*

*Pa ni tako porazno, najhuje je,
če je življenje prazno.
Zato veselimo se tega, kar je še ostalo,
morda ni veliko, je pač malo,
vendar dvignimo glave,
naj ne zmagujejo solze,
naj pesem iz naših grl zadoni,
zdaj žalosten sem jaz, vesel si ti.
Kozarček rujnega izpijmo
ter se veseli in srečni v srcu
v mladostna leta povrnimo,
kajti ni časa in ne razdalje,
ki izbrisale bi naše želje, sanje.*

Občni zbor DU Trzin,
2.3.2006

Milan Kuferšin

Obvestila Turističnega društva Trzin

Turistično društvo Trzin vabi na:

- Rezbarsko delavnico pod mentorstvom gospoda Marjana Vodnika ob torkih od 17. do 19. ure v tehnični učilnici Osnovne šole Trzin
- Ustvarjalne delavnice vsak ponedeljek v Centru Ivana Hribarja od 17. do 19. ure pod mentorstvom Žarke Boltin - Kregar. Za vsakokratno delavnico so v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski 12/f na voljo informacije o potrebnih pripomočkih. 27. marca začenjajo z velikonočnimi izdelki.
- VII. redni letni občni zbor TD Trzin, ki bo v petek, 24. marca 2006, ob 19. uri v CIH - dvorana M. Ručigaj.
- VII. Florijanov sejem, ki bo 6. in 7. maja 2006. **Vabljeni društva, posamezniki in podjetniki, da predstavite dejavnost in prodate svojo izdelke. Prijavnica je na voljo v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski 12/f. Dodatne informacije po telefonu 01 564 47 30 ali 031 668 615.**

V Trzinu so bile vedno znane dobre gostilne

Kot smo napovedali že v prejšnji številki Odseva, tokrat objavljamo pogovor z Jožico Valenčak, predsednico Turističnega društva Trzin, ki je nastal ob predstavitvi projekta Po poteh dediščine oziroma Trkamo na vrata dediščine. Ta projekt je pomemben tudi za občino Trzin, čeprav je v katalogu omenjen samo en trzinski kulturni spomenik.

Jožica Valenčak pravi, da je bila občina Trzin pred šestimi leti ena izmed trinajstih podpisnic sporazuma o sodelovanju pri nadaljnjem izvajanja projekta Po poteh dediščine in ta projekt s podprojekti tudi sofinancira. »Za izvajalca je bil izbran Center za razvoj Litija, v njem pa poleg strokovnih sodelavcev sodelujemo tudi lokalni koordinatorji in drugi zainteresirani, to so društva, organizacije in podjetniki. V preveritvenih delavnicah, ki so potekale leta 2001 in so bile namenjene popisu dediščine na tem območju, smo v Trzinu zabeležili več kot trideset kulturnih, zgodovinskih, sakralnih in naravnih vrednot, spremljajočo infrastrukturo z vizijo turistične ponudbe. V Trzinu nimamo kulturnega spomenika državnega pomena, je pa naš kraj bogat z naravnimi vrednotami, arhitekturno značilnimi stavbami, zgodovinskimi in sakralnimi spomeniki ter s kulturno, športno in kulinarčno tradicijo,« pravi Valenčakova. Občina Trzin je leta 2000 razglasila seznam spomenikov občinskega pomena, kulturnih spomenikov in naravnih vrednot, ki jih je treba zaščititi ali vzdrževati. »Za nekatere od njih so že sprejeti odloki o razglasitvi za spomenik, kot na primer za spomenik Cenetu Štuparju, v teku je sprejem odloka o zaščiti rastišč močvirskega tulipana in lepega čevljca. Tudi Ajdovski kevdrc, ki ima po izročilu svojo zgodbo, je lahko zanimiva naravna dediščina. In prav ob zgodbah se začne in spleta turistična ponudba. Mogoče bi bilo prav, da bi te podatke zbrali in objavili tudi v Odsevu. »Po prvih preveritvenih delavnicah je bilo v Trzinu identificiranih kar petnajst enot kulturne dediščine: kulturni dom, Suštarčkova hiša, kamnolom, sakralni spomeniki, železniška postaja in letališče iz obdobja med prvo svetovno vojno, za Trzin pa postaja značilna tudi piramida v OIC. Na naslednjem predavanju nam je dr. Marko Kapus pripravljen obširneje spregovoriti o kulturnih enotah, ki tudi še niso vključene v katalog. Preden pa bomo to dediščino lahko vključili v našo turistično ponudbo, bo treba urediti njihovo lastništvo oziroma najem, odškodnino ter zagotoviti ustrezno infrastrukturo, spremljajoče objekte in dejavnosti, dostopnost in

Predsednica Turističnega društva Trzin, ob stojnici s primerki »trzinske skirce«.

seveda zaščito. Slednje še posebej velja za naravne znamenitosti kot so mokrišča, rastišča in podobno. Zgodilo se je namreč, da je bilo eno od rastišč v Trzinu izpostavljeno kmetijskemu obdelovanju in na to smo seveda opozorili.

»Povem naj, da projekt Trkamo na vrata dediščine ni zaključen še v nobeni od vključenih občin, gre le za prvi izbor kulturnih enot. Vse kaže, da bomo v Trzinu med kulturne enote in turistično ponudbo vključili tudi domačijo našega rojaka Ivana Hribarja, za kar si je naše društvo veskozi prizadevalo. Na tem področju je občina že storila prve korake. In če ob teh enotah v našo turistično ponudbo vključimo še ogled arhitekturno zanimivih hiš, ponudbo dobrih gostiln (kot sta na primer Pri Narobetu in Pr' Jakob' Met') ter oživi mo mesarstvo, za Trzin nekoč značilno obrt, dobimo kakovostno turistično ponudbo. Zgodba je torej šele na začetku,« pravi Valenčakova. »Potenciali projektov, kakršen je Po poteh dediščine, so najbolj vidni na Dolenjskem in v Beli krajini, kjer projekt Po poteh dediščine Dolenjske in Bele krajine teče že deset let, v njem pa sodelujejo občine, podjetniki in turistična društva.«

V kakšni fazi je trenutno ta projekt?

V okviru projekta po Poteh dediščine se trenutno odvijajo različne oblike izobraževanja za dodatno dejavnost ob enotah kulturne dediščine - ponudbo kmetijstva, domače obrti in podobno. Odziv je zaenkrat slab, saj ne vidimo perspektive in za to nismo dovolj ambiciozni. Miselnost, da se na nekaterih kmetijah ne da ničesar spremeniti, da podjetniki ne vidijo prihodnosti z vključitvijo v projekte razvoja podeželja in turizma, se le počasi spreminja. Omenim naj še sporazum iz leta 2000, ki so ga - tudi za področje razvoja turizma - podpisale občine tako imenovane Podjetne regije. Zaenkrat smo v sodelovanju med turističnimi društvi, občinskimi komisijami za turizem, Agencijo za turizem in podjetništvo Kamnik storili največ pri pripravi skupnega koledarja prireditev in promociji ter spodbudili prepričanje, da je krajinski izgled območja še kako pomemben. Občine financirajo dogovorjene skupne nastope Podjetne regije - predstavitev turistične ponudbe teh občin na sejmu Alpe Adria, na vsakoletni razstavi cvetja v Volčjem Potoku in na osrednjih prireditvah vsake od občin. Pripravili smo tudi turistični vodnik po Podjetni regiji, v katerega so vklju-

čene tudi kulturne enote iz projekta Trkamo na vrata dediščine. V načrtih imamo tudi vodnik in zemljevid pešpoti in kolesarskih poti v regiji. Pravi izziv pa je oblikovanje turistične ponudbe zaledja gradu Jablje, ki naj bi bil del protokolarnih objektov v času našega vodenja EU.

Kakšno vlogo pravzaprav ima turistično društvo pri razvoju kraja in turizma v njem?

Če se omejim na prvo vprašanje, sodelujemo s pripombami in predlogi na dokumente v zvezi s prostorom, s sodelovanjem v različnih komisijah, odborih, posvetovanjih, ozaveščanjem o pomenu zaščite narave in varstva dediščine na predavanjih in delavnicah, z organiziranjem ogledov dediščine, spodbujanju k urejenosti kraja in tekmovalnosti. Poleg tega pa sodelujemo pri oblikovanju turistične destinacije, njene promocije in ponudbe.

Menite, da je za razvoj turizma v nekem kraju turistično društvo nujno potrebno?

Ali je turistično društvo v kraju potrebno ali ne, najbolje vedo njegovi prebivalci. Po ustanovitvi občine Trzin leta 1998 so nastala številna nova društva. Ljudje so čutili, da morajo več storiti na področjih, ki so bila zapostavljena. Novoustanovljena društva, tako turistično društvo, društvo upokojencev, društvo prijateljev mladine in druga so se pridružila tistim, ki so v kraju že imela tradicijo in uspehe - KUD, PGD, strelsko društvo, športno društvo. Podpora smo dobili tudi v novoustanovljeni občini, ker se v življenje kraja novi prebivalci najhitreje vključujejo ravno preko društev. Naše društvo je sprožilo dve akciji - prva je pohod po mejah občine, ki bo letos organiziran že osmič, in upamo, da bomo tokrat le sestavili vodnik, druga pa je predstavitev na Mihaelovem sejmu v Mengšu. V okviru te smo pripravili projekt »Razvoj in organiziranost turizma v Trzinu«, za katerega smo del sredstev prejeli tudi od ministrstva za gospodarstvo. Zastavili smo si ambiciozen program: od popisa dediščine, zbiranja muzejskega gradiva, varstva okolja, infrastrukture in objektov, ki so potrebni za turistično ponudbo, pa vse do variant organiziranosti turizma, ki so bile usmerjene v sodelovanje s sosednjimi kraji. Ko pogledamo nazaj na prehojeno pot, lahko ugotovimo, da je Trzin danes prepoznaven tako po znamenitostih, kulinariki, prireditvah, značilni obrti, kot tudi po coni, številnih novih objektih (Center Ivana Hribarja) in po odprtosti za sodelovanje. Nadaljujemo z delavnicami, tudi za najmlajše. V sodelovanju z osnovno šolo deluje folklorna skupina in turistični podmladek. Trzin je prepoznaven tudi po Florijanovem sejmu in že nekdanje uveljavljeni florijanovi nedelji, ki jo pripravljamo skupaj z gasilci in pod pokroviteljstvom občine že sedmič, po folklornem festivalu, po trzinskih klobasah in

drugi kulinariki, po številnih kulturnih in športnih prireditvah, ki jih organizirajo trzinska društva, raziskovalnih nalogah, s katerimi se turistični podmladek vsako leto prebije v sam vrh festivala Turizmu pomaga lastna glava itd., nenazadnje pa tudi po številnih novih prostorih za kulturno, družabno, športno udejstvovanje prebivalcev in obiskovalcev. Ko smo na primer prejeli pisno zahvalo in zagotovilo, da se bo ena od nagradjenih družin v tekmovanju za urejenost kraja v prihodnjem letu še aktivneje vključila v našo akcijo, še bolj potrudila za lep izgled doma in okolice in ko smo med članstvo vključili prvega stanovalca iz novih blokov, ki je pripravljen tudi aktivno delati, smo se tega najbolj razveselili. Turistično društvo je eno tistih, ki deluje navzven, v javnem interesu, in temu nameni tudi razpoložljiva sredstva. Zato je v primerjavi z nekaterimi drugimi društvi, ki skrbijo predvsem za dobrobit svojega članstva, bolj izpostavljeno. Zahteva tudi več sodelovanja, dogovarjanja tako z občino kot tudi z drugimi organizacijami in društvi. Tako sodelovanje je na primer rodilo prvi koledar prireditev za leto 2001, ki ga je naše društvo vzorno pripravilo v posebni zloženki. Delo pri usklajevanju koledarja ni bilo enostavno. Danes je to že utečena praksa in jo sedaj koordinira občina. Vseeno pa mislim, da bo dogovor o tem, da določene večje prireditve pripravljamo skupaj, še kako potreben. Koledar je seveda tudi promocijsko gradivo, zato smo bili v Turističnem društvu zelo ponosni, ko smo se navzven pokazali kot kraj, v katerem se znamo in zmoremo dogovoriti, pa čeprav o koledarju prireditev. Seveda pa nismo brez napak. Ocenjujemo, da smo še premalo storili za lep in urejen izgled kraja, čeprav občina in TD v tekmovanju TZD za to dobivata kar zadovoljive ocene. Premalo pozornosti namenjamo tudi za delu z mladimi od vrtca naprej. Smo v zadnjem letu drugega štiriletnega mandata. Tako kot v vseh društvih in organizacijah so tudi pri nas vzponi in padci. Nalog je veliko, začetna zagnanost nekoliko popušča, različne ideje in predlogi takoj ne najdejo pravega mesta, in vprašanja, zakaj vse to delamo in namesto koga, so tu. Vprašanja še posebej, ko smo mnenja, da je na eni strani odziv in vključevanje v dejavnost društva premajhen, na drugi pa celo obisk različnih prireditev, ki so v Trzinu praviloma brezplačne, ni primerljiv napotkom organizatorjev. Vsako društvo ima morda ducat najbolj aktivnih članov, nekaj se jih občasno vključuje v delo, drugi plačujejo članarino ali so simpatizerji in donatorji. Vsi so dobrodošli. Delamo izključno na prostovoljni osnovi. Lani smo na primer zabeležili okrog 2500 prostovoljnih delovnih ur, kamor ne štejejo administrativno - tehničnega dela, ki je potrebno za obstoj društva.

Kaj menite o predlagani poti med trzinsko cerkvijo in gradom Jablje? Bi se dalo z njo v zvezi še kaj urediti, spremeniti, dodati?

Ob gradu vodijo različne pešpoti, med drugimi markirana mengeška pešpot, naša pot po mejah občine, nekdanje znana pot obiskovalcev predvsem iz Ljubljane, Dobena in Rašice. Trzinci, ki so služili zadnji profoci, vedo povedati, da je bila nekdanje tradicionalna pot s kočijo, ki je grajske popeljala od gradu Jablje v cerkev sv. Florijana, do Grobelj, Križa, na grad Mengeš. In zakaj takšne poti ne bi oživili?

Slišali smo, da kljub temu, da grad Jablje spada v mengeško občino, gravitira bolj na naše ozemlje in ga zato tudi strokovnjaki delno uvrščajo sem. Pa tudi Trzinci so ta kulturni spomenik nekako vzeli za svojega. Koliko pa smo imeli resnično besede pri njegovih prenovi in dejavnostih, ki sledijo v prihodnosti?

Grad Jablje je kot kulturni spomenik državnega pomena vključen v projekt Trkamo na vrata dediščine. Skupaj s strokovnjaki smo se namreč odločili, da ga vključimo v ta projekt, ker občina Mengeš v tem projektu ne sodeluje. Spremljali smo njegovo obnovo in pristojnima ministrstvom ter občinama Trzin in Mengeš dajali predloge, kaj vse bi lahko grad pomenil za našo turistično ponudbo. Naj omenim samo idejo, da je grajska kuhinja idealna za učne in pripravo značilne kulinarike tega območja.

Kot smo seznanjeni preko medijev, naj bi bil grad v času slovenskega predsedovanja EU del protokolarnih objektov Slovenije. Četudi bo grad verjetno v tem času manj dostopen, nam ni vseeno, kakšna bo v tem času okolica in urejenost Trzina. Trzincem so bila vrata v času obnove vedno odprta. Enako velja tudi za strokovna vodenja in tega si želimo tudi v prihodnje. Doselej je bilo v gradu kar nekaj porok, tudi Trzincev, kulturnih prireditev, likovnih delavnic in razstav. Naše društvo je lani v atriju gradu organiziralo rezbarsko - likovno delavnico, ki jo načrtujemo tudi letos.

Nekoč ste dejali, da bi bilo v grajski okolici dobro zasejati zeliščni vrt. Se ta ideja utegne kdaj realizirati?

Računamo, da bomo skupaj s Turističnim društvom Mengeš letos ob gradu že urejali zeliščni in rožni vrt. Ali so predvidena sredstva oziroma pripravljenost sodelovanja s Centrom za razvoj kmetijstva in podeželja, kamor grad spada, povprašajte našega župana Toneta Peršaka.

Dr. Kapus je omenil predvsem dobro gostilniško ponudbo naše občine. Koliko takšnih gostiln, zaradi katerih bi se splačalo obiskati kraj, pa pravzaprav je v Trzinu?

Trzin je bil vedno znan po dobrih gostilnah, saj so se tu nekoč ustavljali furmani

in drugi, ki so potovali po cesti Maribor - Ljubljana in naprej. Dve sta po arhitekturi kot ponudbi še posebej prepoznavni: Pri Narobetu, ki je naša najstarejša gostilna, in Pr'Jakov'Met'. Žal pa gostilna Na jezcu in Pri Matijez ni več, gostilna na Kasarni pa je opuščena. Imamo pa nekaj novejših, kot sta na primer Orhideja in Trzinka, pa tudi nekaj picerij in takih, ki pripravljajo dnevne obroke, hitro prehrano, pa tudi okrepčevalnic, bifejev ter nekakšnih diskotek, ki jih obiskujejo predvsem mladi. Vsekakor je gostinsko in prenočitveno dejavnost treba vključiti v celovito turistično ponudbo.

Koliko starejših hiš v Trzinu je pravzaprav pod spomeniškim varstvom? Bi lahko bili tudi ti objekti iz vidika turizma zanimivi?

Seveda so turistično zanimivi, predvsem v prvotnem delu kraja. Omenila sem že, da naj bi občina Trzin odkupila domačijo, kjer je bil rojen Ivan Hribar, nekoč ljubljanski župan. Kasneje je bila tu značilna obrt mesarstva, na pročelju stavbe je plošča v spomin padlim partizanskim aktivistom. Sodelovali smo s strokovnjaki Zavoda za varstvo kulturne dediščine, predloge za ureditev te domačije podpiramo. Kot dediščina je zanimiva tudi Šuštarčkova hiša in še nekatere. Nekaj starih gospodarskih poslopjij je še ostalo in več ali manj ohranjenih kozolcev, toplarjev, podov in ut. Vse to je zanimivo s turističnega vidika. Več o aktivnosti občine v smislu zaščite in vzdrževanja ter ureditvi lastninskih, najemnih pogojev ali o sodelovanju pri vzdrževanju težko povem, ker to posega v pristojnost občine. Smo pa tisti, ki lahko damo priznanje lastnikom starejših hiš, ki jih ohranjajo in urejajo. Na te starejše značilne hiše naj bi namestili tudi njihova stara hišna imena, za kar je v proračunu občina letos namenila določena sredstva.

Omenili ste tudi projekt, ki nastaja pod okriljem mladih članov turističnega društva na naši osnovni šoli.

V okviru turističnega društva in osnovne šole Trzin delujejo mladi člani, ki se vsako leto lotijo raziskave določene dediščine in dajejo pobude in predloge občini, društvu, podjetnikom, organizacijam. Letos nastaja projekt »Združeni vam bomo pokazali pot«. Osrednja oseba je rojak Ivan Hribar in njegova domačija - Pri Jefačenkovi, in sodoben Center Ivana Hribarja, kjer se začne in konča turistična pot po tem delu Trzina.

Kako pa je z raznimi obrtniškim delavnicami, obrati v Trzinu? Je še kaj ohranjenih objektov ali celo še živih dejavnosti, ki so imele pomembno vlogo v zgodovini našega kraja?

Za Trzin je seveda najbolj značilna mesarska obrt, kasneje pa tudi obrt čiščenja ste-

kla. Naši predniki so se ukvarjali s pletenjem mrež, slamnkarstvom, zidarstvom. Tudi druge obrti so bile značilne, a jih žal ni več. Je pa na drugi strani Trzin značilen in prepoznaven kot kraj v Sloveniji z največ obrtniki in podjetniki na število prebivalcev. Obuditi stare obrti tako, da bodo prinašale sredstva za preživetje, bo težko. Vsi skupaj pa si moramo prizadevati, da zaživi vsaj mesarska obrt in ponudba trzinske klobase. Mladi člani turističnega društva vidijo prihodnost v ustanovitvi šole za domačo in umetnostno obrt. Ali je to res lahko samo vizija?

Kako pa napreduje projekt Trzinski spominek? Koliko predlogov ste že zbrali, kateri so bili realizirani in kaj načrtujete v prihodnje?

Značilen turistični spominek in prostor, v katerem bi ga ponudili obiskovalcem, je problem številnih turističnih organizacij, društev in tudi države. Pojavlja se ogromno tako imenovanega kiča v različnih trgovinah, na vsakoletne razpise pa pride malo predlogov, ki so res izvirni in značilni. Tudi v Trzinu je tako. Imeli smo več razpisov. Žal smo razen dveh, treh, ki so bili ocenjeni kot dobri, ter nekaj idej šele na začetku te poti. Spominek je lahko spominek le, če izhaja iz zgodbe, ljudskega izročila, značilne dejavnosti, objekta, tudi pomembne osebnosti. Treba je nadaljevati in pridobiti oblikovalce, tudi šolo, študente in se odločiti za dva ali tri spominke. Turistično društvo simbolizira ptica kanja, značilna za našo krajino. Skratka, povečati je treba aktivnosti, mogoče tudi v okviru Podjetne regije.

Imamo v Trzinu sploh kakšno turistično informacijsko pisarno ali središče, kjer bi obiskovalci lahko dobili informacije o turistični in kulturni ponudbi našega kraja?

Turistično društvo Trzin je nedavno dobilo prostor v Centru Ivana Hribarja, kjer ima prostor še mladinski klub, knjižnica, zdravstvena ambulanta, dvorana M. Ručigaj, privatna glasbena šola in kjer je seveda avla, namenjena delu občinskega informativnega središča za priložnostne razstave in srečanja. V informacijskem središču so na voljo podatki o prireditvah in dogodkih v Trzinu, informacije o sedežih podjetij pa tudi promocijsko gradivo za Trzin in okolico.

Ima turistično društvo Trzin tudi svojo spletno stran?

Spletno stran imamo in jo ravnokar aktualiziramo. Občina in nekatera društva imajo lepo urejene in redno ažurirane spletne strani z veliko obiskovalci.

Kakšen pa je dejanski obisk naše občine? Ali nas kdaj obiščejo tudi tujci? Morda ob folklornem festivalu?

Obiskovalcev, predvsem poslovnih, je v Trzinu veliko. Teh in tudi ostalih sistematično seveda ne beležimo. So pa prenočišča v Trzinu kar dobro zasedena. Dnevni obiskovalci so predvsem pohodniki in udeleženci večjih prireditev (na primer Florjanovega sejma, folklornega festivala, gledališča, predstav, športnih prireditev, meddruštvenega srečanja borcev NOV, veterinov vojne za Slovenijo itd.). Kar nekaj organiziranih skupin obiskovalcev si je do slej že ogledalo naš kraj. Večji obisk pričakujemo s skupno turistično ponudbo območja Podjetne regije in projekta Trkamo na vrata dediščine, o čemer sem že govorila.

Na katerem projektu trenutno največ delate in kakšni so cilji turističnega društva Trzin za naprej?

Pripravljamo se že na dve osrednji prireditvi, to sta Florijanov sejem in folklorni festival v okviru festivala Trzinska pomlad, ob tem pa tečejo različne delavnice, predavanja, folklorna dejavnost, zbiranje muzejskega gradiva, čaka pa nas tudi občinska čistilna akcija. Več o tem lahko preberete v gradivu za občni zbor našega društva, ki bo 24. marca in na katerega ste s pripombami, predlogi, idejami in kritikami vabljeni in dobrodošli tudi bralci Odseva.

Ob tej priložnosti pa bi vas rada povprašala še o nečem, vsekakor zanimivem podatku, vrednem omembe. V decembrski številki Odseva smo pisali o pomenu jaslic, njihovi zgodovini, trzinskih jaslicah... Nismo pa omenili tega, da se Trzinci prav z jaslicami utegnemo uvrstiti celo v Guinnessovo knjigo rekordov! Nam lahko kaj več poveste o tem?

Ob tem vprašanju je potreben uvod. V okviru društva deluje rezbarska skupina s preko 30 rezbarji, od najstarejših do osnovnošolcev, ki rezbarijo v tehnični učilnici trzinske osnovne šole. Prav ta skupina ima nemalo zaslug za prepoznavnost Trzina, saj se sama ali skupaj s turističnim društvom pojavlja na različnih prireditvah, sejmih, srečanjih po vsej Sloveniji. Turistično društvo je lani za vpis v Guinnessovo knjigo rekordov predlagalo jaslice iz orehove korenine, z nazivom »Naše korenine«, avtorja in mentorja skupine **Marjana Vodnika**. Jaslice je izdelal iz orehove korenine, stare več kot sto petdeset let s prvotno težo okrog 1.700 kilogramov. Po odstranitvi dela debla in čiščenju korenine je po klesanju nastala 80 kilogramska skulptura in v njej je v celoti zaživel 118 jaslčnih figur.

Jana Urbas

(Foto: Turistično društvo Trzin)

Trzinski pust

Turistično društvo Trzin je organiziralo pustni karneval in povabili so tudi otroke. Z Nino sva že prej pripravili barvaste trakove, barvne papirčke in barvno razpršilo.

Pomagala sem okrasiti voz. Na njem smo bili smetarji. Na drugem vozu so bile maškare ptičja gripa. Zelo so bili zanimivi. Na tretjem vozu so bili dimnikarji - črni in razgrajaški. Trzinske kure so se predstavile na četrtem vozu. Maškare na petem vozu so opozarjale na smeti in odpadke. Na vozu »Trzinske kirce« so se peljale različne maškare. Gasilci niso imeli mask. Otroci smo dobili sladkarije in tudi nagrade. Vse maškare so jedle krofe in klobase. Sprejela nas je stara čarovnica z Aladinovo svetilko. Odkrila sem listek in na njem je pisalo: trikrat dunajski zrezek s prilogo. V maškare grem rada, ker se dedi Franček spomni smešnih stvari in se mu vedno zgodi kaj smešnega.

Sara Valenčak,
3. a devetletke OŠ Trzin

Zahvala za pomoč pri organizaciji pustnega karnevala

Turistično društvo Trzin se zahvaljuje vsem, ki so prispevali k izvedbi VII. pustnega karnevala 25. februarja letos. V sprevedu je sodelovalo približno sto maškar, zbranih v šestih ekipah, ki so z lastnim delom in prispevkom pripravile pustna oblačila.

Za gostoljubje se zahvaljujemo vsem tradicionalnim postojankam: Bar LaGoja, Gostilni Pri Narobetu, Gostilni Pr' Jakob Met, Okrepčevalnicam Bor, Trzin in Barca. Hvala tudi darovalcem nagrad: Petrol Trzin d.d. Ljubljana - BS Trzin, AS Domžale - Moto center, d.o.o. Trzin, Kimi, d.o.o. Trzin, Watt elektro, d.o.o. Trzin, Induplati, d.d. Zg. Jarše, Sam, d.o.o. Domžale, Vinska klet Uršič Trzin, Buscotrade, d.o.o. Trzin, Terme Snovik, Kamnik, Deval, d.o.o. Trzin, Pizzeriji Sestrice Trzin, podjetju Bahne Trzin, trgovini Naomi in Borisu Kopitarju.

Že peto pustovanje v Trzinu

Leto je naokoli in za pustne šeme težko pričakovana pustna sobota je bila pred nami. Društvo prijateljev mladine (DPM) in Pekos d.o.o. iz Trzina sta bila glavna organizatorja pustnega plesa na pustno soboto v dvorani kulturnega doma v Trzinu.

Nekaj članov DPM smo se že v petek zbrali v dvorani in jo v veseljem vzdušju krasili in pripravljali, da bi čim lepša pričakala pustne šeme. Teden dni prej smo zbirali nagrade za najlepše maske in na tem mestu bi se iskreno zahvalila: kozmetičnemu studiu DERMAL, kozmetičarki Poloni Mušič, frizerskemu studiu Hair Stailing, frizerskemu salonu FRIZERAJ, frizerskemu salonu Završnik, frizerskemu salonu Selan, ČISTOČI d.o.o., ANNI d.o.o., Avtopralnici iz Trzina, gostilni BARCI, slašičarni Oger, TOSA-

MI d.o.o. in drugim, ki ste z veseljem pomagali, da smo lahko izpeljali tekmovanje in obdarili najlepše maske.

Pustnih šem se je zbralo približno sto, predstavljali so najrazličnejše like in tričlanska komisija je imela veliko dela pri ocenjevanju. Skupinska maska - CIGANI, ki so prejeli prvo nagrado, so bili izjemno izvirni. Pustno rajanje je potekalo ob živi glasbi vse do tretje ure zjutraj.

Pustne šeme in tudi vse ostale z veseljem pričakujemo tudi prihodnje leto!

Mateja Chvatal,
predsednica DPM Trzin

Podobo svojo na ogled postavi

Tokrat je za nepozabni kulturni dogodek poskrbela Jelka Moravec - ELA. Trzinčiči, domačini, jo dobro poznajo. Rojstni hiši se po domače reče pr' Lojzet. Tu se je rodila, tu je doživljala svoje otroštvo, sklepala najstniška prijateljstva, tu si je ustvarila družino.

8. februarja, prav na slovenski kulturni praznik, je poskrbela, da smo na prijeten, intimen, neposreden in prisrčno iskren način obeležili spomin na našega pesniškega velikana. Na otvoritev razstave je prišlo veliko število domačinov, sorodnikov, prijateljev, znancev, sodelavcev. S svojo prisotnostjo so spoštovanje do avtorice razstavljenih stvari izkazali tudi župan naše občine Anton Peršak, podžupan Franci Mušič, akademski slikar Janez Zalaznik in kolegice iz likovnega društva Senožeti Radomlje. Poseben čar samemu druženju je dodalo ubrano petje učiteljic iz Mengša, med katerimi je tudi Jelkina hčerka Petra. Pod vodstvom zborovodkinje Nataše Banko so zapele tri ljudske pesmi.

Rojena si bila v Trzinu. Tvojo mladost v domačem kraju je že takrat zaznamovala vsestranska aktivnost na kulturnem področju. Zaupaj nam, prosim, kaj o svojem otroštvu in kasnejšem življenju v Trzinu.

V šoli sem bila vedno pridna učenka, posebno risanje in slikanje mi je šlo dobro od rok. Učitelji so mi svetovali, naj grem v gimnazijo in potem na likovno akademijo. Tudi moja želja je bila postati slikarka. Zaradi skromnih socialnih razmer so se moji starši odločili, da bom obiskovala trgovsko šolo in si tako kar najhitreje sama »služila kruh«. Tako se je tudi zgodilo. Šolo sem uspešno končala, se zelo mlada poročila in imela otroke. Ob obilici dolžnosti, starševskih, poklicnih, gradnji hiše, sva oba z možem tudi študirala, in res ni bilo časa za sanje po akademski likovni izobrazbi. Res pa je, da sem občasno le našla čas in obiskala kako galerijo ter opravila tečaj na likovni akademiji. Zelo rada sem risala svojim in drugim otrokom. Svojo umetniško »žilico« sem začela udejanjati na odrskih deskah v Trzinu in odigrala kar nekaj zanimivih in karakternih vlog. Pozabila sem povedati, da sem svojo delovno dobo preživela v diskografiji in tako imela neposreden dostop do dobre glasbe, ki jo še vedno rada poslušam. Zelo rada pa tudi berem in kot veliko upokojenec pogosto rešujem križanke in se tako trudim ohranjati vitalnost svojega spomina.

Zaradi okoliščin, ki so se ti zgodile, si zapustila Trzin in se z možem preselila v vas Dobovlje nad Ihanom. To je majhen zaselek sredi gozda v lepi še dokaj neokrnjeni nara-

vi. Mož je bil veliko časa službeno odsoten, hčerka in sin sta se vselila v svoje stanovanje in tako si bila veliko sama. Kako si se spoprijela s temi zate povsem drugačnimi in novimi okoliščinami?

Moram priznati, da zelo težko. To je bil zame pravi šok. Nikakor se nisem mogla privaditi novemu načinu življenja in zelo sem pogrešala svoj rojstni kraj. Bila sem precej bolna in depresivna. Ko sem skorajda že obupala, se mi je zgodila nepričakovana prelomnica. Za 50. rojstni dan so mi moji dragi družinski člani prinesli ogromen paket. V njem so bila platna, oljne barve, čopiči, slikarsko stojalo in knjiga o slikanju. Nisem mogla verjeti - potegnili so »aduta iz rokava«, rekoč, naj končno že začnem delati tisto, kar sem si od nekdaj želela. In res, v mojem življenju je zasijalo sonce, vrnilo se je veselje do življenja, barve so me v celoti zasvojile in čas pred platnom je hitro mineval. Ker pa talent in veselje do slikanja ne zadoščata za kvalitetno ustvarjalno delo, sem se začela tudi izobraževati, najprej sama s pomočjo strokovne literature, kasneje pa v tečajih pri akademskih sli-

karjih in v okviru likovnega društva Senožeti Radomlje. Sem članica od ustanovitve dalje in v okviru društva se udeležujem ustvarjalnih delavnic v naravi ter Ex-tempor. Z njimi obiskujem likovne razstave po Sloveniji in v tujini, proučujemo likovna obdobja in teorijo, vsako leto pa pripravimo tudi skupinsko razstavo.

Je razstava slik v Trzinu, kamor si se z možem po desetih letih vrnila, tvoja prva samostojna predstavitev?

Ne, to je že tretja. Prvo sem postavila pred tremi leti v likovni galeriji Pevec v Domžalah, drugo pa leto dni kasneje v hotelu Krona.

Razstava v Centru Ivana Hribarja je bila izredno dobro obiskana. Zapisi v knjigi vtisov izpričujejo, da so tvoje stvaritve mnogim všeč. V okviru likovne vzgoje si je slike ogledalo tudi več oddelkov učencev Osnovne šole Trzin. Drugošolec Blaž je zelo neposredno ugotovil, da na slikah spodaj, to je v priltičju avle, »ne veš, kaj je na sliki, tiste v nadstropju pa so resnične.« Zaupaj nam, kdaj in zakaj si spremenila svoj stil ustvarjanja, od čistega realizma si začela upodabljati svoje zamisli na abstraktniji zasnovi.

Zelo pomembno za dobro delo je, da znaš risati po naravi. Ko sem to osvojila in dokaj dobro obvladala, me je kar potegnilo v fantazijski svet. Ker zelo rada berem in pripovedujem zgodbe, ki se porajajo v moji domišljiji, jih potem z barvami in čopičem prenesem še na platno. Moji mentorji me k temu spodbujajo, zato poskušam v tej smeri nadaljevati, čeprav se zavedam, da te slike ljudem niso tako všeč kot realistične.

V razgovoru si odkrila »svoja potovanja, iskanja, hrepenenja in oziranja po tem čudnem, a tudi čudežnem svetu,« kot sama pojasnjuješ svoje življenje in ustvarjanje.

Tudi naprej bodi tako uspešno ustvarjalna. Lepo je bilo v tvoji družbi, prijetno te je bilo poslušati in se s teboj pogovarjati. Hvala ti!

Meta Železnik

Počitniška slaščičarska delavnica

Počitniško slaščičarsko delavnico na OŠ Trzin sta vodili ga. Nežka Andrejaš in ga. Meta Železnik. V »sladki« delavnici, ki je potekala v torek in četrtek med 10. i 12. uro v gospodinjski učilnici naše šole, smo ustvarjali sladke dobrote, ki smo jih ob zaključku pojedli, nekaj pa smo jih odnesli domov tudi našim domačim. Mesili smo, oblikovali in pekli »lincer« zvezdice, čokoladne kroglice, medenjake, marmorni kolač, piroške in rogljičke, polnjene z marmelado. Vsem, ki vas ni bilo zraven, je lahko žal. Obiskala nas je tudi predsednica Društva prijateljev mladine ga. Mateja Chvatal, napravila nekaj posnetkov in nas pohvalila, ker smo pridno delali. Mislim, oziroma vem, da bom naslednje počitnice, ko bo slaščičarska delavnica, zagotovo tam.

Manuela Kompara, 4. razred

Tokrat nekoliko drugače

Trzinsko društvo prijateljev mladine že tradicionalno organizira za otroke vsebinsko bogate in različne dejavnosti. Aktivni člani društva se trudijo in iščejo vedno nove, zanimive, otrokom prijetne oblike dejavnosti. Tako je bilo tudi pri snovanju programa za zadnje počitnice.

Na pobudo predsednice društva, da bi organizirali slaščičarsko delavnico, je bilo prvo vprašanje, kje bi lahko iskali mentorje. Hitro smo si bili enotni, da so za tako nalogo nadvse primerne upokojene gospodinje. Ko smo pri dveh vprašanih dobili privoljenje, je bila prižgana zelena luč za nadaljevanje priprav. Potrebovali smo dovoljenje uprave šole za uporabo gospodinjске učil-

nice. Tudi tu ni bilo težav. Ravnatelj šole Franc Brečko je pokazal veliko mero razumevanja in s tem izkazal strinjanje z usmeritvami društva, da naj bo prosti čas otrok čim bolj ustvarjalno izpopolnjen. Manjkale so le še prijave otrok. Proti pričakovanju se jih je javilo ustrezno število, za torek osem in za četrtek deset; ravno prav za aktivno sodelovanje vseh navzočih.

Ob prvem srečanju so se otroci spoznali in se seznanili s programom dela na obeh delavnicah. Potem so sestavine po posameznih receptih tehtali, mešali, gnetli, valjali, oblikovali, rezali z modelčki, mazali z marmelado, pekli in, kar je najvažnejše, se z njimi sladkali. Uspešno so spekli in poskusili kar šest različnih peciv: linške zvezdi-

ce, čokoladne kroglice, medenjake, marmorni kolač, piroške in rogljičke z marmelado. Pa še domov so jih lahko odnesli, kar je ostalo. Vsak je dobil za domov tudi recepte z namenom, da bodo pridobljeno znanje lahko preizkusili tudi v družbi domačih.

V sredo je bila tudi likovna delavnica, ki jo je vodila otrokom že dobro poznana ga.

Breda Podbevšek. Prijavilo se je šest učencev, prišli pa so le trije. Delavnica je kljub temu potekala, udeleženi otroci so uživali v oblikovanju gline. Neodgovoren pa je odnos tistih, ki so se prijavili, pa ne udeležili.

Meta Železnik

Prvi smučarski koraki

Vmesecu februarju smo skupaj s Smučarskim društvom Trzin izvedli smučarski tečaj za predšolske otroke. Tečaja se je udeležilo približno 70 tečajnikov iz skupin Pikapolonice, Čebelice, Ptički, Žabice, Čmrlji in Stonoge.

Že v januarju smo imeli v Dolgi dolini športni dan skupaj s starši, tako da so si ogledali, kje bodo njihovi otroci (vsaj nekateri) naredili prve smučarske korake. Seveda so nekateri otroci že prvi smučarji, ti pa so znanje še utrdili.

Otroci so bili navdušeni, ko so se vsak dan pripravljali za odhod na smučišče. Bilo je kar nekaj priprav, da smo pomagali obleči vsa oblačila in zapeti vse smučarske čevlje in potem še smučī, vendar ni nihče obupal. Predvsem so veliko dobre volje in zvrhano mero potrpežljivosti pokazali smučarski vaditelji in učitelji ter njihovi pomočniki, ki so skrbeli za varnost otrok. Prav tako so iz vrtca otroke spremljale vzgojiteljice in vzgojitelj in jih spodbujali na snežni poljani.

Na koncu so vsi udeleženci prejeli pravo medaljo, na katero so bili zelo ponosni. Vsi pa smo bili zelo srečni, ker je tečaj uspel brez večjih poškodb. Bile so le manjše praskice, ki pa otroke niso odvrnile od smučarskega navdušenja.

Ta zima nam je bila resnično naklonjena, saj smo se dodobra nasmučali v neposredni bližini vrtca. Zdaj pa že komaj čakamo na toplo pomlad, ko se bo v našem vrtcu dogajalo še kaj zanimivega.

Olga Bernik Zor, pomočnica ravnatelja

Predstavitev projekta »Dnevni center za otroke in mladostnike«

Vtorek, 14. februarja 2006, smo v dvorani domžalske knjižnice predstavili idejo Centra za socialno delo (CSD) Domžale o tem, kako bi na nov in učinkovitejši način zadovoljili potrebe osnovnošolske in srednješolske populacije iz naših krajev. Gre za posebno skupino otrok in mladostnikov, katerih potrebe se zaradi različnih dejavnikov (primanjkljaji na različnih področjih, družinska situacija, zdravstvene, finančne in druge težave ipd.) razlikujejo od potreb njihovih sovrstnikov. V petih občinah, ki jih pokriva Center za socialno delo Domžale (Domžale, Lukovica, Trzin, Mengeš, Moravče), je tem otrokom namenjen in prilagojen le projekt, ki ga že deset let izvaja Center za socialno delo, imenovan »Učenje za življenje« oz. bolj znan kot Socialno učenje.

je na Centru za socialno delo zaposlena kot svetovalka za mladostnike in je predstavila svoja opažanja o tem, katerih potreb mladostnikov organizacije na območju petih občin ne uspejo zadovoljiti. Nato je sledila predstavitev organizacije Dnevnega centra za otroke in mladostnike (v nadaljevanju DCOM), ki jo je posredovala mentorica v programu socialnega učenja **Tamara Rape**. Na Centru za socialno delo Domžale ocenjujemo, da bi za projekt potrebovali dobrih 17 milijonov tolarjev na leto. Od vsake občine pričakujemo, da bi za dejavnost priskrbeli primeren prostor in približno od tri do sedem milijonov tolarjev na leto za dejavnost DCOM. Ti zneski se morda na prvi pogled zdijo visoki, v resnici pa so dokaj zanemarljivi, če jih postavimo na

Verjamemo, da bi s pomočjo dnevnega centra nekaj mladostnikov lahko obvarovali pred odhodom v zavod ali drugo obliko institucionalnega varstva, ki je bistveno dražja od projekta, ki ga načrtujemo. Verjamemo tudi, da lahko projekt, kot je DCOM, ponudi otrokom več varnosti in možnosti, da razvijajo svoje potenciale in ustvarjalnost. Na Centru smo dolžni otroke zaščititi in delati v njihovo korist. Zavedamo se, da so naše največje bogastvo in opažamo, da je žal vse manj otrok, ki se jim v življenju ni potrebno srečati s takšnimi in drugačnimi težavami (v družini, družbi, šoli ipd.). Prav tako pa so otroci tisti, ki nam investicije vanje - v njihovo zadovoljno in uspešno otroštvo - ne bi smelo biti žal, saj se le-te povrnejo večkratno.

Od povabljenih 36 organizacij oziroma posameznikov se je predstavitev udeležilo 16 predstavnikov iz srednje in osnovnih šol, zdravstvenega doma, centra za mlade ipd. Še posebej smo bili razočarani nad odzivom vodilnih predstavnikov občin in ministrstva, saj sta se predstavitev udeležili le predstavnici občin Domžale in Lukovica. Kljub skromni udeležbi pa smo si bili zbrani enotni: otroci in mladostniki že omenjenih občin bi dnevni center nujno potrebovali. Tako smo na predstavitvi dobili potrditev, da je projekt DCOM strokovno utemeljen. Takšno utemeljitev, podkrepilno s primeri in dodatnimi številkami, bi morali po našem mnenju slišati tudi ljudje, ki so po svojih funkcijah zadolženi za načrtovanje in izboljšanje pogojev za družine, mladostnike in otroke v lokalni skupnosti in na pristojnem ministrstvu.

Vsem udeležencem se zahvaljujemo za izkazano podporo projektu ter iztočnici za razmislek in naše delo v prihodnosti. Hvala tudi Knjižnici Domžale, ki nam je omogočila, da je predstavitev potekala v njihovi dvorani. K sodelovanju pri nadaljnjem razvoju projekta Dnevni center za otroke in mladostnike vabimo vse, ki bi kakorkoli lahko pomagali pri uresničitvi naših načrtov - za svetlejšo prihodnost deprivilegiranih otrok v naši okolici.

Tamara Rape, CSD Domžale

Utrinek s predstavitve - predstavnice Centra za socialno delo Domžale, od leve proti desni: direktorica Nuša Šink, svetovalka za otroke in družine Veronika Dermastja, svetovalka za mladostnike Mira Ulčar Brejc in pripravnica Tamara Rape.

Nuša Šink, direktorica Centra za socialno delo Domžale, je ob predstavitvi povedala, da CSD pri svojem delu opaža, da je projekt Socialno učenje zelo učinkovit, da pa predstavlja izredno dejavnost organizacije, zato s strani ministrstva ni financiran. Ker se potrebe po vključevanju otrok v socialno učenje iz leta v leto povečujejo (v letu 2005 je bilo v projekt vključenih 71 otrok iz petih občin), finančni in kadrovski normativi pa se ne spreminjajo, CSD vse težje zagotavlja strokovno vodenje, organizacijo in koordinacijo projekta. Zaradi navedenih omejitev in pomanjkanja glavnih akterjev projekta - prostovoljcev, je center prisiljen omejevati dostopnost tovrstne pomoči. **Veronika Dermastja**, ki projekt vodi že peto leto, je prisotne seznanila s tem, kako projekt poteka in da pri svojem delu v svetovalnici za otroke in starše opaža porast potreb po tovrstni pomoči. **Mira Ulčar Brejc**

tehtnico poleg **pozitivnih učinkov, ki jih pri izvajanju na podlagi dosedanjih izkušenj s projektom Socialnega učenja pričakujemo in o katerih nas na podlagi njihovih izkušenj z dosedanjim projektom obveščajo iz šol, od koder prihajajo vključeni otroci.**

Če jih navedemo le nekaj:

- otroci imajo boljše samopodobo, večjo samozavest;
- zaznavamo večjo uspešnost mladostnikov na različnih področjih;
- večja socialna vključenost otrok;
- pozitivno potrjevanje otrok in mladostnikov na različnih področjih;
- namesto izključenosti in prepuščenosti ulici bolj konstruktivno preživljanje prostega časa;
- boljši izhodiščni položaj za uspešnejše življenje ipd.

Na Centru za socialno delo Domžale se zavedamo, da so otroci naše največje bogastvo, in opažamo, da je žal vse manj otrok, ki se jim v življenju ni potrebno srečati s takšnimi in drugačnimi težavami (v družini, družbi, šoli ipd.). Da bi te težave otroci in mladostniki iz okoliških občin lahko učinkoviteje in ob strokovni pomoči razreševali, smo pripravili projekt, o katerem si več lahko preberete v tem prispevku.

Naši zaslužno do srebra zlatega sijaja

Na valentinovo soboto smo pod streho uspešno spravili še en malonogometni turnir, ki počasi že prerašča občinske okvirje, samo tekmovanja pa iz leta v leto pridobiva na kakovosti. Letos se ga je udeležilo deset ekip, ki so se pomerile z dvema trzinskima ekipama (MND Trzin in Pekos Pub).

Noč pred prireditvijo je za organizatorje minila dobesedno brez sna, saj je bilo treba šolsko telovadnico treh imen (»Pekel«, »Karuzel« ali »Ringlšpil«) pripraviti na tekmovanje z menjavo žarnic na svetlobnem parku, umeritvijo časomerov, čiščenjem in ravnanjem igralne površine in montažo regularnih golov...

Strategi MND Trzin (v nadaljevanju Naši) so spričo poškodb, slabe forme ter pomembnosti turnirja dali prednost kvaliteti pred kvantiteto, in za tekmovanje prijavi le šesterico najsposobnejših igralcev. Ta posrečena in domiselna kombinacija v postavi Borut, Cero, Ičo, Kobra, Lu, Ši in Tičo je tako nase prevzela veliko odgovornost in upanje hkrati, vendar so mladostna svežina, drznost, izkušnje ter velika motiviranost govorili v njihov prid. Turnir je po obveznem in strogem inšpekcijskem pregledu objekta, naprav in rekvizitov s strani priznanega delilca pravice vendarle dobil »zeleno luč« za pričetek tekmovanja.

Željni zmage so »naši« favorizirane tekmece v svoji skupini pošteno presenetili, jih dobesedno zmleli in se s skupnim izidom 11:1 znašli v četrtfinalu, kar je bila tudi njihova tiha želja in hkrati pričakovanje poznavalcev tega športa. No, nekateri največji optimisti ter lokalni patrioti so med tednom napovedovali celo ve-

KK Utrip Trzin je v 3. slovenski košarkarski ligi dosegel odlično drugo mesto. Več o letošnji sezoni bodo napisali v naslednji Odsev, opise tekem pa si lahko medtem preberete tudi na <http://kkutriptrzin.bravehost.com/>.

liki trzinski finale, a so se »pekosi« po nezasluženih porazih že v predtekmovanju žal morali posloviti od bojev za najvišja mesta.

Svojo zrelost so naši nato potrdili še z zmago nad OMV-jem z 2 : 1, po preudarni ter taktično dovršeni igri pa so nato v polfinalu strli še odpor izbrane postave Loke. Na tem mestu velja omeniti tudi športno in domiselno navijanje pristašev vseh ekip, ki so z galerije uživali v prikazanem znanju natopajočih, pogosti aplavzi in spodbudni, pogosto tudi nekoliko šaljivi medklici pa so vzdušju v dvorani pridali pristen priokus družabnosti.

Zadnje dejanje tega dogodka - spopad najboljših ekip dneva - se je pričelo ob 20. uri. Vročico pred finalom pa je še dodatno dvignila vest, da so med gledalci tudi tuje govoreči lepo oblečeni gospodje z dlančniki v rokah, ki so si pred nekaterimi imeni predstavljenih igralcev v sklepnih tekmah delali zaznamke in njihova dokazovanja tudi sproti beležili na kamere. In kaj se je odvijalo med tem v slačilnici naših? Navkljub napornemu dnevu so bili domačini zbranih misli, visoko motivirani in povsem sproščeni, vsak posameznik pa je pri sebi moral najti odgovor na vprašanje: ali je še kaj dinamita v nogah? Še zadnje ogrevanje je

dodalo piko na i gromkemu »Za koga - za Trzin!«, ki je zadonel iz garderob, preden so naši upi visoko dvignjenih glav pritekli v areno, odločeni, da pustijo srce na igrišču!

Množica, ki je s konfeti, huronskim navijanjem, zvoki siren in skandiranjem »Dejmo Trzin!« in »Trzinci vam pokažejo, kako se goli mažejo!«, pričarala resnično peklensko atmosfero in vrhunec spektakla dočakala v deseti minuti srečanja. Naši so proti ekipi Mengeš Futsalteam na imeniten način uspeli povedi z 2 : 1, gruča simpatizerjev je v navalu navdušenja preplezala varovalno ograjo ter se z občinsko zastavo in harmoni-

ko med objemanjem pričela veseliti s trzinskimi junaki večera, ki so tako na morda nekoliko nenavaden, a vendarle pravičen način ostali in postali edina neporažena zasedba na turnirju. Tako je ocenila tudi publika in veliko predstavo svojih ljubljencev nagradila s veličastnim aplavzom. Seveda pa jim asi niso ostali dolžni - vrnilo so jim s posrečenim brazilskim valovanjem teles, lepim dekletom, pošiljanjem poljubov in mahanjem... Tekma je bila za nekaj minut tako nehote prekinjena, strasti so bile napete, potrebno pa je bilo seveda obrisati tudi tla. Naši so se nato prek mikrofona gorečim oboževalcem najprej iskreno zahvalili za izdatno podporo ter vlogo šestega igralca v polju, nato pa zbrane v športnem duhu vendarle pozvali k še nadaljnjim užitek ob spremljanju tega zanimivega dvoboja, polnem bravur in pravih mojstrov. Drugi polčas je obetal še več.

Nadaljevanje srečanja je spričo dogodkov in razmer na igrišču, ki so domačine hočeš nočeš od tega trenutka dalje že vnaprej postavili v vlogo moralnih zmagovalcev, nato kar prehitro minilo. V stilu velike revijalne predstave, kakršne si razvajeno in edinstveno trzinsko občinstvo tudi zasluži, rezultat tako ob končnem sodniškem žvižgu niti ni bil pomemben. Veliko slavje se je lahko pričelo, avtoritativni sodnik Petrovič je bil deležen pohval in stiskov številnih hvaležnih rok, nekateri niso mogli zadržati solz ter občutkov sreče, pesem je tresla zidove telovadnice - vedelo se je, kdo so pravi »brusi trzinske skirce«! Ta večer so namreč slavili nogomet, športni duh in pripadnost moštvu, v seštevku vsega →

Drobna zanimivost

Ste vedeli, da je dvorana OŠ Trzin vzdevek »Karuzel« in »Ringlšpil« dobila zaradi svojstvenega, sedaj že prepoznavnega načina igre naših, ki pa zaenkrat še nima pravih posnemovalcev. Z njo naši nasprotnika prepričajo v njegovo navdvlado in mu pustijo igrati, vendar pa ga prisilijo k napakam, izkoristijo prednost domačega terena ter mu z učinkovitimi samostojnimi prodori in uigranimi kombinacijami jemljejo voljo in ga spravljajo ob živce. Tempo igre in pritisk tako naraščata - kot na vrtiljaku, s čimer raste tudi razlika v korist domačinov.

Hvala vsem sponzorjem

Ob tej priložnosti se za podporo zahvalujemo našim sponzorjem - podjetju Habat, Pizzeriji Sestrice in podjetju Vendo.

naštete pa je največ zagotovo prikazala domača ekipa MND Trzin - Naši!

Po kasnejši analizi dogajanja so si bili tako udeleženci kot tudi organizatorji edini, da je bilo - z eno besedo, odlično. Splet kasnejših dogodkov večera je nato tekom »dopoldneva potem« pri že poimenovanih domačih zvezdah prinesel prijetno spoznavanje »muskelfibra«. Resnici na ljubo povedano, ne zaradi preutrujenosti, marveč zaradi nenehnega dviganja lovorike in trepljanja po ramenih, ki so jim ga prav pristrčno ter iskreno privoščljivo izkazovali sokrajani in svojo, že pregovorno gostoljubnost izkazovali vzdolž vse poti rajanja. Po slavnostnem sprejemu v T3 je razigrana povorka krenila iz starega proti novemu Trzinu ter se prek Mlak nazadnje uspela pridružiti še slavju v coni industrije... Na žalost je posebej zato pripravljen ognjemet, skromno presenečenje, zatajil. Vseeno pa je bilo veselo, mimovozeči so hupali in še zvezde so žarele... V globini marsikoga pa je pričelo vzplamtevati upanje, da se nekoč, morda že ob naslednjem sprejetem občinskem proračunu, vsi skupaj snidemo v novi, prostornejši večnamenski prireditveni dvorani, ki bo še naprej s ponosom nosila vsa tri imena in s tem poskrbela, da zmagoviti niz Naših še dolgo ostane neprekinjen! **Gašper Ogorelec**

Vabilo na prvomajski izlet »Vulkani Italije« (od 26. aprila - 2. maja 2006)

Planinsko društvo Onger Trzin vabi na planinsko - turistični izlet po najbolj znanih italijanskih vulkanih. Naš cilj bodo Vezuv (1281 m), Etna (3323 m) in Stromboli (924 m). Poleg tega si bomo ogledali še Neapelj, Pompeje in Taormino - najmondenejši turistični center Sicilije.

Cena (v primeru, da bo udeležencev več kot 35, se bo cena izleta temu primerno znižala) je za člane društva **85.000 tolarjev** (354,70 evrov*), za nečlane pa **90.000 tolarjev** (375,56 evrov*). Plačilo je možno na dva obroka (drugi obrok mora biti plačan najkasneje 16. aprila 2006).

Cena vključuje prevoz z modernim turističnim avtobusom na omenjenih relacijah, polpenzion na Kalabriji in dva polpenziona na Siciliji, vse ladijske in trajektne prevoze po programu, ostale ogledne znamenitosti, organizacijo in vodenje izleta.

Doplačila, vstopnine: lokalni vodniki za Vezuv, Etno, Stromboli, vstopnina na Vezuv znaša približno 35 evrov, doplačilo za enoposteljno sobo pa 14.500 tolarjev.

Prijave zbirata: **Miro Štebe** (041 370 206; Miro.Stebe@siol.net) in

Boštjan Kralj (040 513 550; kraljbostjan@siol.net).

Prijave zbiramo do zasedbe mest, prednost pri prijavi pa imajo člani PD Onger Trzin in tisti, ki bodo takoj vplačali polno ceno. V primeru premajhnega zanimanja si organizatorji pridržujemo pravico, da teden dni pred odhodom izlet prekličemo in vrnemo že vplačani denar.

Več informacij in podrobnejši program najdete na spletni strani

www.onger.org/depo/vabila/2006vulkani_italija.pdf.

PD Onger

* Opomba: cena označena po centralno paritetnem tečaju, ki znaša 1Ä = 239,640 SIT

Odgovor na objavljen članek v februarški številki Odseva

V februarški številki Odseva ste objavili članek z naslovom »V Mlakah vse bolj smrdi - po plinu in po Petrolovi aroganci,« v katerem je bilo objavljenih kar nekaj netočnih in zavajajočih trditev o izvajanju oskrbe z zemeljskim plinom, ki jo po koncesijski pogodbi izvaja podjetje Petrol d.d.. Vsem občanom občine Trzin, še posebej pa občanom Mlakarjeve, Prešernove in Reboljeve ulice, želimo predstaviti korektno informacijo o oskrbi s plinom, in vas prosimo za objavo našega pojasnila.

Leta 2002 sta Občina Trzin in Petrol d.d. podpisala koncesijsko pogodbo za distribucijo zemeljskega plina, izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje plinske infrastrukture v tej občini. Koncesijska pogodba je vsebovala odkup obstoječega plinovodnega omrežja po sistemu videno - kupljeno. Stanje omrežja se je delno preverilo pred oddajo ponudbe za izbor concessionarja, podrobnejši pregled plinovodnega omrežja in sistema oskrbe pa je bil opravljen takoj po podpisu koncesijske pogodbe. Pri pregledu se je izkazalo, da bo treba posodobiti celotno omrežje v občini. Prve težave pri oskrbi s plinom na območju Mlakarjeve, Prešernove in Reboljeve ulice so se pojavile že prva leta distribucije zemeljskega plina, saj smo imeli povprečno po dve puščanji plina na leto. Zavedajoč se odgovornosti do uporabnikov in nevarnosti nekontroliranega

uhajanja ter ogrožene zanesljivosti dobave plina, smo začeli sanacijo omrežja na tem območju.

Obstoječi plinovodi in priključki potekajo po zasebnih zemljiščih za in pod objekti, kar otežuje nadzor in morebitna popravila. Obstoječi priključki niso bili izvedeni v skladu s sedaj veljavno regulativo in tehnično prakso (ni glavne plinske zaporne pipe, delno potekajo pod objekti, kar ni dovoljeno). Enako velja tudi za obstoječe notranje plinske napeljave, saj so uporabljene vodovodne krogelne pipe, ni termičnih varoval, spoji so navojni in podobno.

Zaradi vseh teh vzrokov smo jeseni leta 2005 zgradili novo plinovodno omrežje z novimi hišnimi priključki do vsakega uporabnika s cestne strani. Stroške sanacije zunanega plinovodnega omrežja, do vključno nove glavne plinske zaporne pipe in omarice na fasadi objektov, je v celoti pokrila Petrol. Notranje plinske napeljave od glavne plinske zaporne pipe do posameznih trošil pa financirajo lastniki objekta, saj je napeljava v lasti lastnika objekta, ki zato tudi sam nosi ta strošek.

Na več sestankih med Občino Trzin, predstavniki stanovalcev in Petrolom se je Petrol zavezal, da bo na lastne stroške organiziral in vodil izgradnjo tudi notranjih plinskih napeljav, prav tako bo uporabnikom omogočil odlok plačila (rok plačila 90 dni, račun bo izstavljen po opravljenih delih). Ocenjena vrednost del na notranji plinski napeljavi je 120.000 tolarjev z vključenim DDV-jem, od tega Občina Trzin subvenci-

onira eno tretjino te vrednosti, tako da je strošek za posameznega uporabnika 80.000 tolarjev. Cena velja za optimalni potek plinske napeljave od omarice z glavno plinsko zaporno pipo do obstoječih plinskih trošil. Če uporabnik želi drugačen, neoptimalen potek napeljave, mu bo Petrol obračunal tudi ta dodatna dela. Cena se revalorizira v skladu z indeksom rasti cen na drobno vsakih šest mesecev, prva revalorizacija pa bo 1. maja 2006.

Trenutno vzporedno obratujeta obe plinski omrežji, staro po vrtovih in novo po cesti. Zaradi dotrajanosti in neusklajenosti z zakonskimi zahtevami Petrol starega omrežja po vrtovih ne more več popravljati in vzdrževati. V primeru nadaljnjih puščanj plina lahko izvede le odklop iz omrežja in stanovalce zaprosi za najhitrejšo ureditev vseh pogojev za priključitev na novo plinovodno omrežje. To smo pri nekaterih občanekah in občanah že uspešno izvedli. Ker je dotrajan plinovod v občini Trzin lahko nevaren za okoliško prebivalstvo, bo Petrol dobavo plina preko starega omrežja prisiljen v celoti ukiniti najpozneje do 31. decembra 2006. Zato vse občane prosimo, da do takrat uredijo novo notranjo plinsko napeljavo.

Prepričani smo, da smo s tem pismom pojasnili nekatere nejasnosti, hkrati pa stanovalce omenjenih ulic prosimo, da se čim prej odločijo za ureditev plinske napeljave, kar bo zagotovilo varno in nemoteno dobavo plina tudi v prihodnje.

Boštjan Zupančič, Petrol d.d.

Ali urednik Odseva in župan opravljata nalogo, ki jima je bila zaupana?

Dvanajsti člen Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilo občine Trzin se glasi: »Odsev omogoča izražanje mnenj občanov o zadevah, ki se nanašajo na delovanje Občine Trzin in na drugo dogajanje v občini Trzin, pomembno za javnost. V ta namen mora biti v Odsevu zagotovljena rubrika za izražanje mnenj bralcev...«.

Novinar je pri svojem delu zavezan novinarskemu kodeksu in MĹnchenski deklaraciji o novinarjih, ki jo vključuje uvodna določba veljavne kolektivne pogodbe za poklicne novinarje. Preambula te deklaracije: pravica do informacije, svobode izražanja in kritike je ena od temeljnih človekovih pravic.

Pravica javnosti je, da je seznanjena z dejstvi in mnenji, iz nje pa tudi izhaja celota obveznosti in pravic novinarja. Odgovornost novinarja do javnosti je nad katero koli drugo odgovornostjo, zlasti nad odgovornostjo do delodajalca in oblasti.

Toliko o pravicah in dolžnostih informiranja. In sedaj k Odsevu! V zadnjih mesecih se dogaja, da urednik zavrača objavo prispevkov nekaterih občinskih svetnikov in jim krati pravico iz zgoraj navedenega 12. člena Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti, ker bi vsebina teh prispevkov po njegovem mnenju lahko postala predmet sporov na sodišču. Prispevki so se nanašali na delo občinskega sveta in županova izvajanja na občinskem svetu, in odgovorni urednik nima pravice presoje o pravnih posledicah prispevka, saj za verodostojnost trditve odgovarja pisec prispevka. Pisca neobjavljenih prispevkov sta se zaradi zavedanja svoje odgovornosti do volivcev morala tako poslužiti edine možne poti obveščanja občanov, to je z dostavo svojih neobjavljenih prispevkov na naslove občanov, in sicer **na lastne stroške**. Pri tem je zanimivo, da so prispevek, katerega objavo je urednik Odseva zavrnil, domžalske Novice objavile brez zadržka ali pripombe urednika, da je članek žaljiv.

Bistvo izjave za javnost svetnika Romea Poldogarja je, da je župan v postopkih sprejemanja prostorskih aktov občinske svetnike zavajal s trditvijo, da je Občina Trzin po zakonu dolžna zgraditi povezovalno cesto Mlake-IOC (podaljšek Kidričeve ulice) in da so bili zaradi te trditve vsi postopki v zvezi s povezovalko na OS z večino glasov potrjeni. Dejstvo je, da župan **teh trditve ni ovrgel z dokazi**. V novembrski številki Odseva v prispevku Pojasnilo urednika le-ta povzema županova pojasnila, na katerih členih Zakona o javnih cestah, »po razumevanju župana«, temelji njegova trditve. Členi zakona, ki jih povzema urednik, so **novi zavajanje javnosti!** Od vseh sedmih navedenih čle-

nov se v podkrepitev županove trditve lahko pogojno smiselno nanaša samo 2. točka 32. člena, v tem primeru pa je morala biti podpisana pogodba, sklenjena med ministrom, pristojnim za promet in občino.

Vendar menim, da v našem primeru ne gre za pogoje, ki jih določa 32. člen. Glede na navedeno predlagam objavo pogodbe v marčevski številki Odseva in po objavi le-te sem se pripravljen županu javno opravičiti. Če bi komunicirali z argumenti, bi vse dosedanje pisanje odpadlo! Čase »nadmudrivanja« so tako v poslovnem svetu kot v politiki že zdavnaj nadomestili argumenti in odprta razprava. Ob tem pa moram poudariti, da je povezovalka med Mlakami in IOC nujno potrebna, obliko povezave pa je potrebno določiti glede na dejanske potrebe in upoštevati mnenja stanovalcev Kidričeve ulice.

Glede obveščanja občanov o dogodkih v Trzinu se popolnoma strinjam s prispevkom Milice Erčulj v februarški številki Odseva in delim tudi mnenje mnogih občank in občanov Trzina, da je občinsko glasilo vedno bolj namenjeno predvolilni kampanji našega župana, ki svoj Županov kotiček pridno izkorišča v ta namen, kljub njegovi »bojazni«, da se predvolilne zdrahe ne bi začele prežgajati. Torej županova predvolilna kampanja na strošek davkoplačevalcev - DA! (Odsev je še vedno financiran iz davkoplačevalskih sredstev), vse ostale kritične prispevke, ki se nanašajo na njegovo delo ali delo občinskega sveta, pa označi kot predvolilne zdrahe. Kako priročno!

V februarški številki je župan najavil možnost ponovne kandidature in se v nagovoru občank in občanov neskomno pohvalil, da je sam načrtoval in tudi sestavil obe Strategiji razvoja Trzin in da je vse akte vedno z večino glasov sprejel tudi občinski svet. Seveda s tem priznava tudi svojo odgovornost! Čestitke za izjemne sposobnosti, s katerimi se lahko pohvali malokateri slovenski župan, če ploh kdo! To pomeni, da so strokovne službe naše občinske uprave pravzaprav nepotrebne, morda tudi občinski svet, saj če so bili njegovi izdelki tako popolni, da v sedmih letih ni bilo potrebno nobenih dopolnil in sprememb, potem bi bilo za našo občino pravzaprav ceneje imeti samo župana Toneta Peršaka! Ob tem samozadovoljstvu si dovoli žaliti tiste, ki niso sodelovali v enoglasnosti in so si dovolili biti drugačnega mnenja oziroma so si vzeli pravico biti proti ali se glasovanja vzdržati. Moje roke, gospod župan, so bile tam, kjer jih imam vso pravico imeti, večinoma kar na mizi! Če pa ste s to svojo žaljivo opazko merili na svetnika Petra Kralja, ki zaradi svoje invalidnosti sedi v invalidskem vozičku in drži roke v naročju (pod mizo), je vaša žalitev neizmerna in zahteva opravičilo! Mimogrede, o vašem ignorantskem odnosu do invalidnega svetnika govori dejstvo, da niste storili nič, da bi mu

omogočili prisotnost na sejah OS in njegovih organov, saj smo ga na seje in z njih vsakič vlekli na invalidskem vozičku po stopnicah v prvo nadstropje stare občinske zgradbe njegovi kolegi, predvsem liste Za zeleni Trzin. Tudi potem, ko so bile seje OS predstavljene v dvorano Marjance Ručigaj, ki je v kletnih prostorih (spet stopnice), mu v največ primerih ni bila omogočena uporaba dvigala (za koga smo ga pa zgradili?), ker praviloma ni bilo ključev za dostop do dvigala! In vmes je bilo tudi leto invalidov, s poudarkom na omogočanju njihove čim večje neodvisnosti in možnosti dostopov! Ko župan v svojem kotičku nagovarja občane in občanke k presoji o njegovih dosežkih, ki so seveda tudi pozitivni, pa se mi porajajo vprašanja:

- Ali smo občani in občanke v letih njegovega županovanja od 1999 do 2006 dobili veliko ali premalo za naš denar, ki ni tako majhen: proračunski prihodki 1999 do 2005 so znašali 4.674.399.974,00 tolarjev, za leto 2006 pa so predvideni proračunski prihodki v znesku 823.049.858,00 tolarjev. Torej v dvojnem županovem mandatu skupaj **5.497.449.832,00 tolarjev** (skoraj pet milijard in pol)!

- Ali so bile pri porabi denarja res upoštevane želje in pričakovanja večine občank in občanov?

Za konec pa še to: lastni prihodki občine so dovolj veliki, da omogočajo skladen razvoj glede na potrebe prebivalcev v smislu dviga kvalitete življenjskega okolja. Manjka pa posluš župana za potrebe in želje ljudi. Vsa pamet nikoli ne raste na enem drevesu! Za občino smo se odločili zato, da bomo sami upravljali z našim denarjem po naših potrebah in ne zato, da jo bo nekdo v našem imenu upravljal po svoji presoji, kaj je najboljše za nas. Navedeno sem napisala zato, ker mi ni vseeno, kaj se v Trzinu dogaja. Ker ne bom kandidirala na letošnjih volitvah, ne dovolim, da se moj prispevek označi za predvolilno propagando. **Natalija Chvatal**

Popravek

Na zadnji seji komisije občinskega sveta za občinska priznanja, proslave in promocijo občine Trzin, ko je ta obravnavala poročilo o uresničevanju programske zasnove in finančno poročilo o poslovanju glasila Občine Trzin Odsev, je **Miro Štebe**, član te komisije, opozoril na netočen podatek, ki smo ga objavili v januarskem Odsevu.

V Županovem kotičku je objavljena navedba, da je imelo v preteklosti glasilo Odsev tudi tajnico, kar pa ne drži, saj je v času **uradnih ur glasila Odsev dežurstvo opravljala članica uredniškega odbora (novinarka Odseva in ne tajnica), ki pa je za svoje delo prejela plačilo.**

Za napačno navedbo se g. Miru Štebetu iskreno opravičujem.

Zoran Jereb, urednik

Popotniški nasveti za tiste, ki bi radi potovali, pa ne vedo, kaj vzeti s seboj

Si želite potovati, mislim, potovati tako bolj savanturistično, na primer z nahrbtnikom na ramenih, pa ne veste, kaj vzeti s sabo? Če je temu tako, potem ste lahko brez skrbi, da bi po nepotrebnem prebiral tale članek in nazadnje nič imeli od njega. Kajti spregovorila bom o prtljagi, ki jo mora človek vzeti na pot, ko se odpravlja v kako tujo deželo, pa tudi o tisti odvečni prtljagi, ki bi jo bilo pametno pustiti doma. Kajti dostikrat se zgodi, še posebej tistim, ki za takšno pot pakirajo prvič, da s seboj vzamejo toliko nepotrebne, neuporabne krame ali pa se jim zgodi, da v evforičnem pričakovanju pozabijo na kaj res pomembnega.

Zato je treba še pred odhodom dobro premisliti in v skladu z okoliščinam narediti natančen načrt, saj je velik del popotniške oprave odvisen od predvidene temperature in podnebja dežele, v katero se podajamo, pa tudi od tamkajšnje kulture in običajev. Kajti že zdrava pamet nam pove, da se v tropskih krajih pred zagorelimi domačini ne bomo postavljali v smučarskem kombinezonu, kapi in šalju ter da pri minus ne vem koliko stopinjah ne bomo skakali naokoli v lahkih, zračnih bombažnih oblačilih, še najmanj pa da bi v kateri izmed muslimanskih dežel naokoli hodili (predvsem ženske) razgaljeni in tako žalili občutljiva verska čustva. Poleg tega tudi ni priporočljivo s seboj jemati cele omare cunj in čevljev, razen če si kdo posebej ne želi občutiti, kako se počuti otovorjen osel ali kamelela. Pa tudi tisti, ki se radi postavljate in razkazujejo s svojimi najnovejšimi bleščočimi cunjicami, tokrat na to raje pozabite, če jih nocoje že takoj uničiti. S seboj raje vzemite tista oblačila, ki ste jih ravno mislili vreči proč. Kvalitetna roba pride v poštev samo pri resnejših trekingih, posebej v mrzlih krajih, ne pa za običajno klatenje po svetu.

No, pa preidimo k resnejšemu snovanju popotniške opreme, pri čemer bo naše vodilo čim manj, tem bolje, saj stvari, ki ti poidejo ali se »zrabijo« v večini primerov zlahka kupiš na poti. Če potuješ v katero izmed dežel tretjega sveta, to velja še toliko bolj, saj je vse dosti ceneje kot doma. Torej od oblačil vzemite najpomembnejše: spodnje perilo, nogavice, udobne dolge hlače, še boljše trenirko, kratke hlače, bombažno majico ali dve z dolgimi rokavi, nekaj majic s kratkimi rokavi, debel in topel pulover, anorak, dolgo krilo (če punce zanese v muslimanske dežele), kopalke (če potujete kam blizu vode), pokrivalo, brisačo ter bundo, rokavice, šal za v bolj mrzle kraje. Ne pozabite vzeti mila ali pralnega praška, pa vrvice za obešanje, saj boste morali s tako skromno prtljago večkrat prati. Tisti bolj leni pa boste prav gotovo našli kakšno pralnico, kjer vam bodo za manjši denar

oprani in posušili oblačila. Kar se tiče čevljev, je dobro imeti popotniško, odprto obutev, v kateri noga diha, za resnejše pohode in bolj mrzle kraje (na primer za v gozd ali hribe) pa dobre pohodniške čevlje, gojzarje. Če ne potujete v vroče kraje, kjer je dovolj, da s seboj vzamete prevleko (kapno), ne pozabite na dobro spalno vrečo! Vso to kramo je nato potrebno tudi nekam zložiti, najbolje v kvaliteten nahrbtnik, ki naj bo srednje velikosti, torej ne premajhen, ne prevelik. Priporočljivo pa je imeti še en manjši nahrbtniček, v katerem boste brez težkega bremena na ramenih postopali naokoli, medtem ko bodo ostale stvari na varnem v hotelu ali pa v kakšni najeti sobici kje drugje. Če pa ste se odločili spati v kampih, s seboj vzemite šotor, najbolje iglu, s katerim ne boste imeli veliko dela pri postavljanju. Če nameravate kampirati na pustih, trdih tleh, se prepričajte o tem, ali imate dovolj močne kline in pa kladivo, s pomočjo katerega jih boste zabili v zemljo.

Kar se tiče osebne higiene, je dobro s seboj imeti zobno ščetko, zobno kremo, milo, šampun za lase, kakšno kremo ter nujno vlažilne robčke, ki vam bojo prišli še kako prav, posebej takrat, ko boste pohajkovali po prašnih poteh in cestah in vam bo s čela curljal slankast pot ali pa takrat, ko že nekaj dni ne boste uzrli kopalnice. Zlahka pa nadomestijo tudi toaletni papir, saj boste v kakšnih samotnih koticah v naravi težko doživeli, da bi vam kdo na pladnju prinesel rolico toaletnega papirja. O ne, za takšne stvari morate pač poskrbeti sami! Poleg higiene ne pozabite na

svoje zdravje. Če je za določeno državo priporočljivo cepljenje, to še pravočasno opravite, preden se podate tjakaj. S seboj pa vzemite vsaj najosnovnejša zdravila: nekaj proti bolečinam, kaj proti prehladu in proti bolečinam v grlu (najbolj zoprni je prehlad na potovanju), antibiotike, sredstva proti driski in sredstva proti zaprtju, obliže, kakšen povoj in gazo, sprej za rane, sončno kremo, sredstvo za odganjanje komarjev, in če potujete v kraje, okužene z malarijo, ne pozabite na antimalarike. Sklenite tudi dodatno zdravstveno zavarovanje za tujino, saj vam bodo tako, v primeru nezgode ali bolezni, povrnjeni stroški zdravljenja.

S seboj je vedno dobro imeti kakšno ročno svetilko, predvsem za ponoči, dober žepni nožek, sončna očala, fotoaparatus, s katerim boste pridno beležili pokrajino, arhitekturo in ljudi, ter dnevnik, v katerega si boste vsak dan zapisovali misli in dogodivščine, katerim se boste čez nekaj let ob ponovnem prebiranju od srca nasmejali.

Ne pozabite - za vsak slučaj, če pride do kraje - fotokopirati osebne izkaznice ali potnega lista, vizo, če jo potrebujete, in potrdila o zdravstvenem zavarovanju. Namesto gotovine imejte s seboj raje potovalne čeke, ki jih lahko unovčite skoraj povsod, kjer menjajo denar. Gotovino pa imejte z dokumenti vred varno shranjeno. Najbolje v tanki torbici, ki si jo pripnete za pas in čez njo potegnete oblačila. Poleg tega je vedno dobro imeti denar shranjen na več mestih.

Pa prijetno in varno potujte!

Mirjam Štih

Jubilejni mladinski planinski tabor - Medvodje 2006

Pred nami je 20. mladinski planinski tabor in ker je jubilejni, mora biti tudi prostor nekaj posebnega. Našli smo ga v Medvodju, ob sotočju Tržiške Bistrice s potokoma Košutnik in Stegovnik, kjer bomo taborili od sobote, 15., do nedelje, 23. julija 2006. Taborni prostor obdajajo mogočni gozdovi in gore. Na severu leži 10 kilometrov dolg greben Košute, kjer so najpomembnejši vrhovi Veliki vrh (2088 m), Kladivo (2094 m), Košutnikov turn (2133 m) in Tolsta Košuta (2057 m). Vzhodno od tabora je razglednik Plešivec (1801 m), jugovzhodno pa izredno zanimiv Stegovnik (1692 m). Na jugu kraljuje Storžič (2132 m).

Tu je še precej živih planin, kjer bomo vsaj za kratek čas "pokukali" v življenje pastirjev. Na taboru se nam obeta vrsta zanimivih gostov: lovec, gozdar ... taborni ogenj. V bližini je manjše plezališče, ki ga bomo s pridom izkoristili. Torej bi bilo letošnje taborjenje škoda izpustiti.

Prijavnice za taborjenje bodo na voljo v tajništvo OŠ Trzin ter pri mentorjih planinskih skupin, prijave pa bomo zbirali do zasedbe mest. Cena taborjenja znaša 30.000 tolarjev (ob prijavi drugega otroka iz iste družine je zanj cena 25.000 tolarjev). Več informacij o taborjenju pa boste lahko našli na spletni strani PD Onger Trzin (www.onger.org) - najbolje bo, če pogledate na spletni del Mladinski odsek.

PD Onger